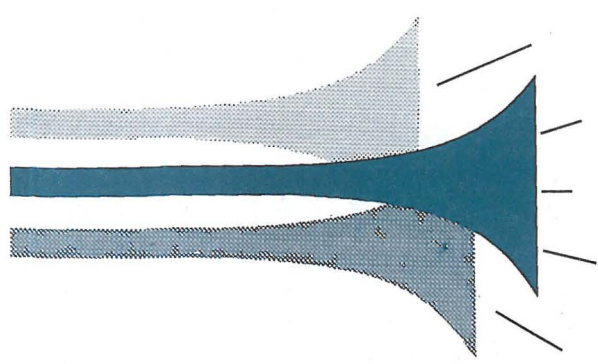

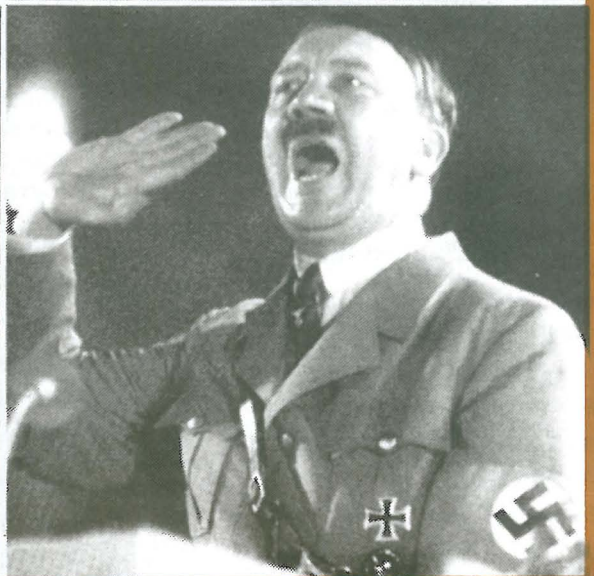
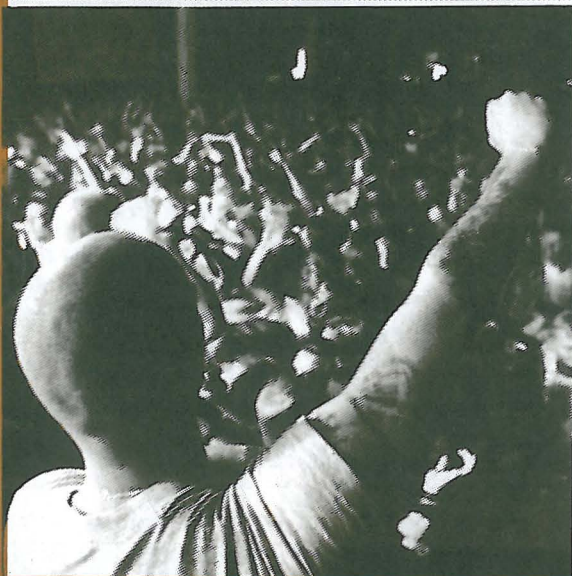
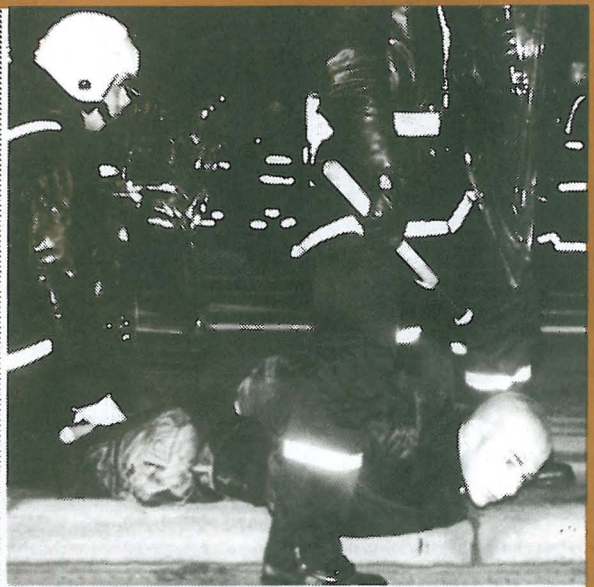
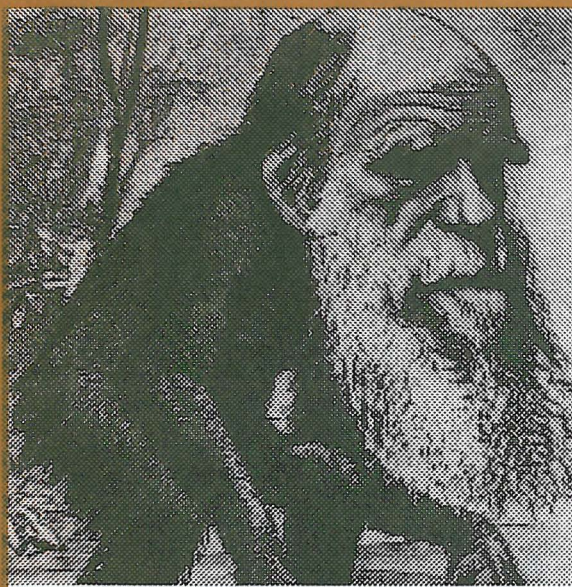
Midnatts ROPET

MARANATA
-Du vår Herre
KOM!

Nr 4 • 1998 • Årg 39 • Sprides fritt!

HÄROLD FÖR ANDLIG VÄCKELSE OCH FRI MISSION

S
Å
D
D
I
S
K
Ö
R
D

Efter trettio år som lärare i Y-län:

***-NYNAZISTER och "SKINNSKALLAR" är resultat av
den svenska skolan...***

-DARWINISMEN möjliggjorde HITLER...

Mittuppslaget

Som 8-åring sa hon:

*-Jag vill bli en
som hjälper
de som ingen
hjälp har!*

Advokat BELKYS RODRIGUEZ
från Dominikanska Republi-
ken berättar om sin kallelse
för ULLA NÄSHOLM.

***-Utanför församlingen kan
man inget göra....***

Belkys Rodriguez uttalar
sig så vid ett besök i Mar-
anataförsamlingens som-
markonferens på Bällsta i
år.

Tillsammans med sin sju-
årige son och i sällskap
med läkaren Doris Diaz
kom hon från Santo Do-
mingo i Dominikanska Re-
publiken.

Maranataförsamlingen
har i många år haft ett ar-
bete där och nu är det ak-
tueellt med att utvidga. Bel-
kys kommer att stå i spet-
sen för ett arbete bland
barn och ungdomar.

Belkys Rodriguez är advokat. Det var
något som hon alltid velat bli. När hon
var barn berördes hon väldigt illa av hur
en bekant till familjen blev av med sin
egendom. Familjen var fattig och blev
helt enkelt ett offer för rika människor
som manipulerade dem och kom över
deras jordegendom. Det lämnade dju-

pa spår i den unga själen Belkys som
då var 8-9 år frågade sin pappa:

-Vad kallas de som hjälper männis-
kor som ingen hjälp har?

När hon hörde att de kallades advo-
kater, svarade hon snabbt: Det ska jag
bli när jag blir stor.

Med inriktningen att hjälpa männis-
kor började så Belkys sin utbildning.
Det var inte alldeles enkelt, Belkys
kommer från en familj som inte har sto-
ra ekonomiska resurser, pappan är
pastor och det var svårt att få det att
räcka till för studierna.

Men Belkys hittade ett arbete som
sekreterare och studerade på kvällar-
na. Det gick bra, även om det var lite
kämpigt att stiga upp klockan fem var-
je morgon för att hinna i tid till sitt ar-
bete. Efter en tid gjorde sig rationali-
sering påmind, en av de två sekrete-
rarna var tvungna att sluta. Belkys
skulle fortsätta och hennes kamrat få
sluta.

-Jag kunde helt enkelt inte tillåta det.
Min kamrat var beroende av arbetet för
hon var den enda i sin familj som hade
arbete. Jag bodde ju hemma och hade
vad jag behövde där. Men utan arbete
skulle jag inte kunna fortsätta att stu-
dera.

-Jag slutade i alla fall och var hem-
ma en tid. Så kom jag åter i kontakt
med Comunidad Maranata. Jag kände
flera av svenskarna där, men hade ald-
rig funderat på att flytta in i kommuni-
teten. Nu blev jag erbjuden att flytta dit.
Meningen var att jag skulle hjälpa till i
skolan som de hade och så skulle jag
få hjälp att fullfölja mina studier.

**När blev du frälst? Berätta något om
din bakgrund!**

-Jag blev frälst när jag var tio år un-
gefär. Min pappa är ju pastor och jag
är uppväxt i församlingen. Men jag var
ganska bråkig, och tyckte att jag var
väldigt syndig. Jag vågade inte döpa
mig förrän jag var 18 år. Då hade jag
 varit andedöpt i flera år innan jag tog
detta steg.

-1980 kom jag första gången i kon-
takt med Stina Fridolfsson och Comu-
nidad Maranata. De talade om att de
hade ett barnarbete, men jag förstod
inte riktigt vad det handlade om. 1987
flyttade jag in i kommuniteten och
hjälpste till i deras skola. Samtidigt stu-
derade jag på kvällarna och blev efter
några år färdig advokat.

Belkys har en son på sju år. Hon
bodde i kommuniteten när sonen föd-

des. Givetvis var det inte utan konflikter för Belkys del. Barnets far är inte troende och det blev en svår omställning, men Belkys tog beslutet att leva ensam med sin son. Det fick återverkningar på tjänsten i församlingen och det tog några år innan Belkys var redo att helhjärtat gå in i arbetet igen.

Hennes önskan är att arbeta bland barnen och genom att församlingen i Stockholm nu ställer sig bakom blir detta möjligt. Hon säger:

-Utanför församlingen kan man inget göra, det har jag förstått. Jag är så tacksam att Maranataförsamlingen vill ge stöd och resurser för arbetet.

Har du praktiskt nytta av ditt yrke som advokat, när det gäller arbetet bland barnen?

-Det finns väldigt bra lagar när det gäller minderåriga. Där får man se till att de får sin rätt och att de får den hjälp som de enligt lagen har rätt till.

-Det viktigaste är att börja med barnen. I området där vi bor finns många barn som behöver hjälp både med un-

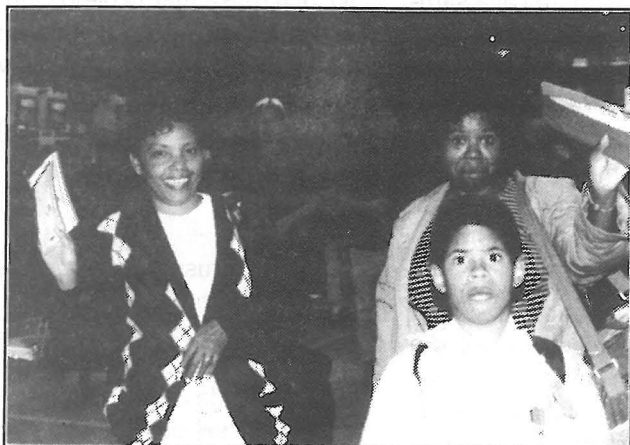
åt Herren och fick uppleva en frid i mitt inre. Vad jag skulle göra i framtiden och hur det skulle bli hade jag då ingen aning om. Men bara några månader senare blev jag inbjuden till sommarkonferensen i Stockholm. Det blev liksom en bekräftelse på att Gud skulle ta hand om mig.

Belkys tjänade med sin sång i konferensen och har ofta varit ute med sin far på hans predikoresor i olika länder, t ex Panama, Curacao, och Colombia

Du har en särskild gåva när det gäller sången?

-Det är ju en gåva som jag fått. Jag har ingen som helst utbildning varken när det gäller sång eller musik. Min mamma visste redan när jag var barn att jag skulle tjäna Jesus med min sång. Det var ingen som riktigt trodde på detta. Jag hade ofta ont i halsen och var väldigt hes. Dessutom är jag väldigt blyg. Men så småningom började jag sjunga i möten och sen har jag fortsatt.

-Jag var ju i Sverige för nio år sedan

Tre dominikaner vinkar adjö till sina svenska vänner på Arlanda flygplats.

Doris Diaz, Belkys och hennes son "Melki".

dervisning och annat. Min pappa är ett föredöme. Alla barn i området känner honom och alla respekterar honom.

Är du medveten om en personlig kallelse att arbeta bland barnen?

-Jag har alltid vetat att jag har en kallelse, även om jag inte riktigt velat överlämna mig helt. Men under påskhelgen i år fick jag en ny påminnelse om vad det innebar. Det kom ett väldigt allvarligt budskap till mig när Gud sa: Nu är det sista gången jag kallar dig!

-Jag blev väldigt skakad och förstod att jag nu var tvungen att besluta mig för vad jag skulle göra. Jag överlät mig

och då var jag med och spelade in en kassett med spanska sånger. Nu skulle det bli inspelning igen, men tiden var lite kort. Kassetten får göras färdig en annan gång, men fyra sånger hann vi i alla fall spela in.

Du berättade att du tackat nej till ett advokatjobb med bra lön. Varför?

-Hemma har vi lärt oss ärlighet. Pappa var väldigt noga att inpränta detta hos oss barn. Det var hellre så att pappa gav bort så han inget hade själv, men han sa alltid att det är bättre att svälta än att vara oärlig. Vi hade den kristna tron som bas hemma och därför kun-

Forts sid 34

ÖVERLÅTELSE

*Tömd på mitt eget
Min längtan nu är
Att alltid min Frälsare
Vara dig när.
När nöden är stor
Och lidandet tär
Din nåd du bevisar
Och vägen mig lär.*

*Min egen strävan
För mig ej fram
Jag böjer mig ned
Invid korsets stam
Och låter mig renas
Av Jesus, Guds Lamm,
Som bar all min smärta
Min skuld och min skam.*

*Åter med frimodig
Blick jag kan se
Åter mitt hjärta
Älskar att be:
Hur än framtidens väg
Skall sig te
Så led mig, du Herre,
Låt Din vilja ske!*

Ulla Johansson

ARNE IMSEN

Hemundervisningen

- ursprunglig och urkristen

För över tjugo år sedan tog några troende föräldrar sina barn ur den allmänna skolundervisningen och började undervisa dem i hemmet.

Genom sin samhällskritiska och profetiskt bibelförankrade förkunelse, väl orienterad i lagstiftningen och kulturdebatten, blev församlingsföreståndaren Arne Imsen opinionsbildande och vägledande för gruppen som kämpade för sin rätt att själv vaka över sina barns fostran och utbildning. Det som då anades och profetiskt uttalades, är idag ett skrämmande faktum.

Artikeln som följer skrevs 1978, när man i riksdagen försökte ifrågasätta "Maranatskolans" rätt att existera. Det framgår klart och tydligt i denna tidning att en ny generation brottas med samma frågor, fastän problemen idag är, om möjligt, ännu mer komplicerade. Artikeln är därför aktuellare nu än då den först publicerades i MR.

Allt oftare får man skäl att konstatera att olika institutioner och myndigheter i detta åsiktsbeskyddade land i sin perfekta byråkrati hyser en latent avsky för originella och självständiga medborgare. Belevat och artigt artikulerar de nerklassningen; en utfrysning som ofta drabbar väckelsekristna föräldrar i kontakten med barnavårds- och skolorgan.

I vårt kyliga kulturklimat är sådana anonyma sanktioner vanliga, men svåra att spåra, eftersom de tolereras och förbigås med tystnad av de utsatta.

Det finns otvivelaktigt en risk för föräldrar, vilka hävdar genuint kristna värderingar för familjeliv, barnuppfostran och undervisning, att bli betraktade

som mindre tillräkneliga och behandlas som andra klassens medborgare. Det är i dessa små konfrontationer mellan individer och institutioner, den heliga demokratin får sitt anseende skamfilat.

I dessa relationer är person-, åsikts- och religionsförhållande klart manifesterade, men exponeras inte i offentlighetens ljus, fastän många får erfara dess bitterhet. Med den moderna pluralismen följer det en naturlig överkänslighet för levande kristendom i alla samhällsorgan, samtidigt som klart antikristliga idéer och fördomar friktionsfritt fortplantas och befästs inom alla områden i vår samhällsstruktur.

Föreställningar om objektivitet och neutralitet saknar mening och finess, när nya religioner gör succé som humanism och vetenskap.

Den antikristliga religionen skapar mycket stora kommunikationsproblem mellan grupper som katalogiseras såsom progressiva eller konservativa opinioner. Det är de förment progressiva krafterna som helt dominerar i samhällets olika organ, och som med sin evolutionistiska människo- och samhällssyn behärskar organisationerna.

Väckelsekristendomen däremot, stämplas, bland annat på grund av sin fundamentalistiska bibeltro och pessimistiska kultur- och människosyn, såsom konservativ. Här ligger grundorsaken till de skol- och undervisningsproblem denna artikel skall beröra.

Skollagen satt ur funktion

Under det gångna året har vi stött på många olustiga exempel på sådana attityder av vedertagen och helt självklar maktfullkomlighet, som paradoxalt nog, är ett av kännetecknen på sta-

tens nya materialistiska blandreligion. Olika skolmyndigheter har haft anledning att ta ställning till några föräldrars framställning om skolbefrielse för deras barn, emedan de själva på grund av sin religiösa övertygelse funnit det riktigast att undervisa sina barn i hemmet.

Uppenbarligen överrumplades makt-havarna av sådana föräldrakrav. Beredskapen för inte programmerade inslag av den här karaktären var helt obefintlig, och reaktionerna blev därför spontant intoleranta och tydligt kristendomsfientliga. Det är i huvudsak politiker som givit oss dessa färskas belägg för att denna urgamla primitivism vegeterar friskt och obehindrat med parlamentariskt skydd i riks- och rådsförsamlingar.

Denna berusning återspeglas givetvis i processen fram till fattade beslut som introducerades med de mest onyktra och långsökta motiv för avslagen. Gällande lagstiftning suspenderades och ersattes av ett allmänt tyckande om dess otidsenlighet i dagens skolsituation.

Värderingar och prognoser mynnar ut i ett sortiment av nyuppfunna eller uråldriga illusioner om att samhällets elit av beteendeeexperter och beslutsfattare bättre vet vad som är barnens bästa än deras föräldrar.

Det avgjort lyckligaste för barnens emotionella, sociala och intellektuella fostran är praktiskt taget undantagslöst samhällets komprometterande skola, ty den ger valmöjligheter och disponerar nästan oinskränkt över utbildningsresurser och -reserver.

Ja, ungefär så okunnigt och verklichetsfrämmande formulerar förmyndarmentaliteten sina fördomar och fixa idé-

er med en trovärdighet allmänt kända fakta respektlöst dementerar. Det är i stort sett skolfördomar, historielöshet och framtidsvisioner - fiktiva posteringar? - som styrt skolpolitikerna att ignorera reglerade rättigheter för föräldrar att själva få svara för sina barns undervisning i hemmet eller annorstädes. ---

Fortfarande är det så i detta land, att samhällets reguljära skolundervisning inte är en *skyldighet*, utan en *rättighet* för våra barn. Det är fortfarande föräldrarna, som bestämmer om barnen skall delges undervisning vilken harmonierar med hemmets atmosfär och religiösa övertygelse, eller placeras i en avideologiserad och på andliga och etiska värden utarmad skolmiljö med diffusa föreställningar om objektivitet samt modeinriktade pedagogiska experiment och familjupplösande könsrolls- och jämlikhetssvärmerier som substitut.

Det hävdas att samhällsutvecklingen och de ökade utbildningskraven och den nuvarande grundskolans övergripande mål är tungt vägande skäl att eliminera hemundervisningen. Sådana överväganden må diskuteras när och var som helst, men bör verkligen inte kopplas till föräldrarnas ansökan om skolbefrielse utifrån nu gällande lagstiftning.

Lagen gäller, och skall följaktligen utan de hindrande element den nu tendentiöst belastas med tillämpas då den åberopas. I skollagen eller annan känd kommenterande litteratur anges inga anvisningar om hemundervisningens utformning och organisation. ---

Alla samhälleliga reflektioner om för- eller nackdelar måste underordna sig argument om föräldrarätt och religionsfrihet, hur svårt det än kan kännas för klåfingriga skolideologier med ambitiösa mål att integrera all undervisning inom alla områden med det reguljära skolväsendet. Det överordnade är sedvanerätt och

Forts sid 26

Det är föräldrarnas rättighet att få undervisa sina barn hemma!

För tjugo år sedan informerade och inspirerade MR föräldrarna till hemundervisning. Brännaktuellt!!!

► Hemundervisning är ingenting som uppfunnits på senare år. Den vilar på en säker kristen tradition. Oberoende av den allmänna skolans kvalitet eller svensk lagstiftning är det kristna föräldrars plikt och kallelse att undervisa sina barn och ge dem kunskap i Guds ord. Då förordningen om den obligatoriska skolan genomfördes, fanns en så stark kristen opinion för hemundervisning att lagstiftarna konstruerade en särskild paragraf för att inte omintetgöra möjligheten. Att försvåra eller ominstetgöra möjligheten till hemundervisning nu är därför ett direkt slag mot kristen rättssuppfattning. Alla försök i den vägen måste avvisas med all kraft.

Föräldrarnas frihet att bestämma över barnens uppföstran är ingen undantagsförmån. Det är en mänsklig fri- och rättighet, som garanteras genom FN-konventioner, internationella avtal och grundläggande bestämmelser i svensk lagstiftning. Varje försök att i praktiken ominstetgöra denna frihet måste därför avvisas med kraft.

Samhällsutvecklingen har lett till den unika situationen att föräldrar idag måste försvara sin alltifrån skapelsen självklara rätt att fostra sina egna barn. Det säger en hel del om samhället. Kampen för rätten till hemundervisning gäller därför mer än en kamp för en nästan okänd lagparagraf. Det handlar om en kamp mellan två helt vitt skilda slag av människosyn - en kulturkonflikt.

► Hemundervisningen är nödvändig för att försvara de mänskliga fri- och rättigheterna - rätten att få fostra barnen efter egen tro och övertygelse. Gränserna för statens värde kan markeras endast genom att föräldrarna i praktisk handling tar upp kampen för rätten att fostra sina egna barn utan statens inblandning. I en tid när samhället gör anspråk på att ta hand om barnen vid allt tidigare ålder är det nödvändigt att också försvara barnens rätt att få fostras av sina egna föräldrar.

► Hemundervisningen är nödvändig för att motverka hemmets och familjens upplösning. Förutsättningen för att barnen skall utvecklas till sunda och harmoniska människor är goda familjeförhållanden. I det moderna samhället finns alltför många faktorer som verkar söndrande på hemmen. Hemundervisningen förbättrar kontakterna mellan föräldrar och barn genom att de därigenom tillsammans får tillfälle dela också skolarbetets mödor. Hemundervisningen dämpar samhällets ambitioner att ta över föräldrarnas roll.

► Hemundervisningen är nödvändig för att avmystifiera både skolan och lärarna. De stora skolorna, de allt mer tekniskt avancerade hjälpmedlen, lärares specialisering och nya pedagogiska signaler har i många stycken fått föräldrarna att känna sig främmande för skolan. Ingenting säger dock att den som förvärvat sig akademiska meriter för den skull är lämpad för undervisande funktioner. Föräldrarna är i princip de bästa pedagogerna och vardagsrummet den bästa skolsalen. Hemundervisningen motverkar expertväldet, reducerar skolans makt och återger föräldrarna deras kompetens.

► Hemundervisningen är nödvändig för att aktivera barnen. De stora klasserna, bristen på motivation, nedbusningen och skolans generella ohanterlighet har gjort att många barn försumrats i den allmänna skolan. Man talar om en utbredd "funktionell" analfabetism.

► Hemundervisningen innebär att undervisningen anpassas till barnens egna förutsättningar. Kunskaperna kan lättare omsättas i praktisk tillämpning i ett socialt sammanhang. Därmed går inläringen lättare, blir meningsfullare och mer störmingsfri. I motsats till den allmänna skolan, som lägger betoningen på intellektuell träning, innebär hemundervisningen en betoning på känslomässig och social träning, vilket är helt avgörande för utvecklingen till stabila och harmoniska personligheter.

MidnattsROPET

HÄROLD FÖR ANDLIG VÄCKELSE OCH FRI MISSION

BOX 201 34 161 02 BROMMA
TEL: 08-98 56 83, FAX: 08-98 21 39
E-mail: maranata.stockholm@crossnet.se

ANSVARIG UTGIVARE

Arne Imsen

I REDAKTIONEN

Stina Fridolfsson, Ulla Näsholm,
Arne Björkman, Mikael Eliasson

TRYCK: BMC-tryck, Bromma 1998

SÄNDES FRITT!

Gåvor till tidningen och litteraturmissionen, pg 495 46 24-5
Bällsta Media Center.

Meddelande om adressändring sker skriftligt till redaktionen.

Omslagsfoto: Stefan Hyttfors, Niclas Hammarström / Pressens Bild

Religionsfrihetens

Midnattsropet vill här ge ett bidrag till årets kulturhuvudstad, genom att påminna om vad den heliga historien förtäljer från Stockholm. Vi vill lyfta fram kämpar, som vi idag bör minnas med tacksamhet för att de i sin frimodiga och uthålliga kamp utverkat det vi idag menar vara elementära mänskliga fri- och rättigheter.

STINA FRIDOLFFSSON

Hebréerbrevets 11:e kapitel omtalas de som underkastade sig utsägliga lidanden "i hopp om en så mycket bättre uppståndelse". När man läser om den levande kristna församlingens fortsatta öden, generation för generation, ser man i en rännil av blod, svett och tårar hur de bevarade hoppet om det tillkommande goda levande.

Stockholm firar detta år kulturhuvudstadsår, och har utmärkt sig på många sätt med utställningar, konserter, teaterföreställningar och andra evenemang för att visa vad Stockholm kan erbjuda. Det har genljudit i landet, och det är väl inte med odelad stolthet och glädje människorna tvingas ta del av utbuden.

Midnattsropet vill här ge sitt bidrag, genom att påminna om vad den heliga historien förtäljer från Stockholm. Vi vill lyfta fram de kämpar som vi idag bör påminnas om med tacksamhet för att de i sin frimodiga och uthålliga kamp utverkat det vi idag menar vara elementära mänskliga fri- och rättigheter.

Konventikelplakatet finns i Sveriges historia som ett monument över och varnande exempel på samvetsförtryck, intolerans och religionstvång. Att vi i vårt land idag åtnjuter relativ åsikts- och religionsfrihet, måste vi tillskriva de människor som inte sålde sin övertygelse för att få dragligare tillvaro.

Den pietistiska väckelsen

På 1700-talet var vårt land i en väldig kris, genom att de krig som en storhetsvansinnig, ung envåldshärskare förde, utarmade vårt land. När karoli-

nerna efter många års lidande som krigsfångar i Ryssland kom hem, hade en del av dem blivit gudfruktiga och många färgades av den pietistiska väckelsen.

De hade ett djupt behov av att samlas till bön och att läsa Guds ord. Gudstjänsterna i statskyrkan var många gånger stela och livlösa. Prästerna förde ett ogudaktigt leverne och de fromma pietisterna stördes av att samlas till nattvardsgudstjänst tillsammans med människor som var med i statens kyrka på grund av yttre tvång, utan att äga liv i Gud.

När så människorna började samlas till sammankomster utöver kyrkans traditionella gudstjänster, blev det oro i konsistorium och bland prästerna. 1726 kom så det maktfullkomliga konventikelplakatet till stånd, där det enligt svensk lag blev förbjudet att samlas till evangeliska möten, «konventikler», utan att någon statskyrkopräst var närvarande.

1735 skärptes denna lag genom en religionsstadga, och det har sin speciella orsak. De flesta av de fromma pietisterna hade böjt sig för den hårda lagstiftningen. De hade ingen tanke på att bryta mot svensk lag. Men det fanns en grupp som tog yttersta konsekvensen av sin tro.

Genom att de tvingades ifrågasätta lagstiftningen, började de allt mera frimodigt ifrågasätta religiösa traditioner som inte var förankrade i Bibeln. Sakrament, spädbarnsdop, osv. Straffet för överträdelse av konventikelplakatet var hårt. Landsförvisning och långa fängelsestraff var inte ovanligt. De radikala pietisterna började försiktigt med skriftspridning. De skaffade från Tyskland

små skrifter med «radikalpietistiskt» innehåll. På någon undanskymd plats satt ivriga evangelister och översatte dem. Många skrevs av och spreds som handskrivna traktater.

Förbjuden verksamhet

I Stockholm hade man förmånen att ha en pietistisk präst, *Tolstadius*, som predikade på Skeppsholmen. Dit drog sig pietisterna och deltog även i nattvarden. 1729 sällade sig också studenten och prästsonen *Sven Rosén* till de radikala pietisterna. I början av 1730 fanns i Stockholm omkring «700 bröder och systrar, vilka stå i stort allvar och lida mycken förföljelse» (citat ur brev till församlingen i Herrnhut)

Väckelsefolket hade stort behov av att samlas till bön och bibelstudium, men vågade inte samlas mer än fem åt gången och på olika platser. Men så småningom var det en liten grupp som allt oftare samlades hemma hos en änka vid namn *Maria Aveelen*. Man upplevde starkt behov av ett helgat liv, som skulle ta sig uttryck i klädedräkten. De kristna borde avhålla sig från världens mode, och denna maning drabbade den unge studenten *Sven Rosén*, som enligt tidens sed bar peruk, värja och silverspännen på skorna. (I MR nr. 5 och 6 1993, har Arne Björkman beskrivit hans gripande livsöde)

Genom profetisk uppenbarelse fick den lilla gruppen klart för sig att fruktansvärda händelser stundade för vårt land och folk.

Längtan efter Herrens ankomst i skyn blev allt mera intensiv. Man ville på alla sätt väcka sina medmänniskor till eftertanke inför tidens allvar, och vara en

vägröjare i Stockholm

levande protest mot världens fåfängliga leverne. Gruppen beslutade att kläda sig i en demonstrativt enkel vadsmalsdräkt för att väcka och varna huvudstadens invånare. Denna klädnad renderade dem namnet «gråkoltarna».

Ganska snart blev gruppen uppmärksam och drogs inför rätta. Det blev dryga böter för fru Aveelen, som upplåtit sitt hem. Böterna omvandlades till fängelse, eftersom hon inte kunde betala. Ytterligare några systrar dömdes till böter, som likaledes omvandlades till fängelse. Men ett par systrar och en broder var anställda som tjänstehjon i Aveelenska huset, och blev därför frikända. Husandakt hade man rätt till!

Gråkoltarnas "familj"

Den domen födde en genial, ja, gudomlig idé hos gråkoltarna. De beslöt att flytta samman som en familj! De fick sin bostad vid Långholmen i ett hem hos en gammal sjuklig man, *Anders Persson*. Han vårdades av sin dotter och hade också berett plats i sitt hem för en annan kvinna, som på grund av sjukdom varit tvungen lämna sin anställning. Ytterligare en kvinna, som för sin tros skull blivit utdriven från hemmet av sin man, fick ett nytt hem hos dessa syskon.

Alla delade helt gråkoltarnas livs-åskådning, och kände sig som en enda familj. De hade inte stora krav för sin existens, och arbetade med förekommande göromål för sin försörjning, men största tiden var de tillsammans i bön och lovsång.

Det var en mycket lycklig tid för gråkoltarna, som trodde att nu kunde inget ont hota den lilla "familjen", som höll helt lagliga husandakter.

Friden blev emellertid inte långvarig. De blev åter arresterade - och straffade. Nu som *lösdrivare*. De skulle föras till rasp- och spinnhuset för att tvingas arbeta ordentligt! Man kunde ju inte åberopa konventikelpakatet denna gång. Den gamle mannen som hyst dessa "lösdrivare", blev dömd till böter.

Kvinnorna, som upplevde domen mycket kränkande, vägrade arbeta på sådana villkor. De behandlades mycket illa och fick både svälta och frysa. Eftersom de vägrade spinna, så förlängdes straffet. Det väckte också mycken irritation hos de nitiska övervakarna, att kvinnorna utnyttjade alla tillfällen att tala med sina medfångar om sina andliga upplevelser. I anteckningar från spinnhuset står om dem att de "fortfar i sin gudlighet med läsande och sjungande".

Man befarade att kvinnorna, om de fick vara kvar på spinnhuset, kunde "med sina dåskaper besmitta och förvilla annat enfaldigt folk." Och kommerskollegiet anhöll därför att K M:t skulle befalla överståthållaren se till att kvinnorna kom bort därifrån och isolerades både från varandra och andra människor. De placerades alltså inom lykta dörrar i var sin cell, fullständigt avstängda från all beröring med yttervärlden.

Tre fromma, stillsamma kvinnor, som inte på det minsta vis var aggressiva eller hade gjort någon människa för när, blev inkastade i rådstugans källarvalv, mycket ökända och fruktade hålor. Det var underjordiska, nästan helt mörka källarum, utan eldstäder, ventilation och kloakledning. Köld, fukt och en kvävande stank plågade de arma människor som fick genomlida år efter år där. Ofta var många människor sammanpackade där, utan hänsyn till kön eller ålder. Vistelsen i sig var en fruktansvärd tortyr, men det fanns dessutom en speciell tortyrkammare.

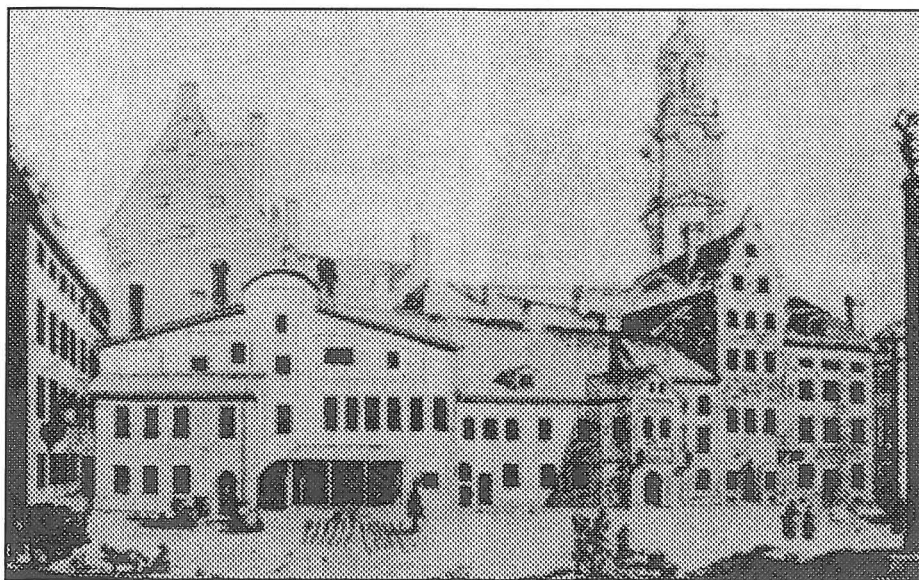
Underståthållare Drakes rapport till K M:t

I den hålan blev alltså de arma systrar- na kastade i april 1734. Under sommaren gjorde en underståthållare vid namn *Drake* ett besök där. Han blev skakad när han såg kvinnornas belägenhet.

"Gråkoltarna" satt i var sin cell, utmattade och utmärglade. De orkade knappt läsa Bibeln. En av dem kunde inte, på grund av att hon blivit blind. Drake beskrev sedan i en rapport till K. M:t hennes situation:

"...Man kan tänka, hur en blind människa, som därjämte är så sjuk, att hon inte kan gå över golvet, och, när jag sist såg henne, knappt kunde sätta sig upp i sängen, ensam dag och natt inom tillslutna dörrar, skall vara ackomoderad. När hon tog efter en vattenskål de satt hos henne, så slog hon den omkull, innan hon fick i henne. Vällingen, hon skulle äta, kom medelst hennes

Forts sid 30

Gamla rådhusbyggnaden vid Stortorget, där tre av gråkoltarna satt fängslade. Byggnaderna började uppföras under 1200-talet, och revs 1768 för att ge plats för Börsen.

Livsutflöde eller artisteri?

GUNNO ANDERSON UNDERVISAR

När vi sätter oss i rörelse - då kommer Guds kraft.

Vi måste komma som medmänniskor som upplevt Jesus Kristus i sina liv.

Det viktigaste är då inte att tala så mycket om vår personliga *frälsning*, men om vår personlige *Frälsare*.

I Matteus 28 säger Jesus:

-Jag har fått all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar, döpa dem i Faderns, Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla fast vid allt vad jag har befallt er. Och se, jag är med er alla dagar intill tidens slut.

"Gå ut" betyder att sätta sig i rörelse. Man förflyttar sig från en position till en annan.

När man läser i Markus evangelium så möter man ett liknande uttalande av Jesus.

Gå ut i hela världen och predika evangelium för hela skapelsen.

Här vidgas begreppet. Jesus säger det här till elva lärjungar som har kommit till honom i Galiléan, på det här berget som han hade befallt dem att gå till. "Gå ut..." Vad handlade det om?

Vi får försöka sätta oss in i deras situation. Förstod de egentligen vad Jesus menade? Jag tror inte att de gjorde det just då, men de förstod det säkert mycket väl en kort tid efteråt; nämligen när den helige Ande föll över dem på pingstdagen, då de var samlade i Jerusalem.

Där fanns väldigt många människor från olika platser i Romarriket. Människorna som hörde budskapet satte sig i rörelse. Det innebär inte att de troende skall fara som skottspolar över hela jorden. Jesus har ett långsiktigt perspektiv. Gå ut, sade Jesus, och börja i

Jerusalem, sedan i Samarien, eller Judeen, och sedan intill jordens ände.

Det handlar alltså om en långsiktig plan för församlingens utbredande. Det är en hela tiden framåtsyftande rörelse. Det Jesus sa till lärjungarna, det säger han till oss; att vi också skall gå ut. Vi skall sätta oss i rörelse.

Hur bär man sig åt för att göra alla folk till lärjungar? Och vilka är det som skall göra det? Här möter vi apostlar, utvalda av Jesus själv, och de har, helt tveklöst, en speciell plats i församlingen. De kallas också för Lammets tolv apostlar. Men alla de här apostlarna dog. De var i tiden, under förgångelsen. Alla utom Johannes dog martyrdöden. Han blev landsförvisad och skrev senare bland annat Uppenbarelseboken.

Tjåna Gud i sin generation

På samma sätt som församlingen utvecklas och går vidare ser vi också en utveckling av individer, från generation till generation. Om David sägs det att han tjänade Gud i sin generation. Vi måste veta och förstå vad det innebär. De tjänade Gud i sin generation och kunde överlämna, såsom huvudstycken, evangelium till nästa generation. Vi måste tjåna Gud i vår generation.

Men det handlar inte bara om apostlar. Det handlar inte bara om tjåns-terna som Paulus talar om i första Kor-

intierbrevet, det handlar om vilka som vill bli vittnen, för det är de som är bårare av budskapet.

Jesus har decentraliserat alltsammans. Människan vill hela tiden skapa sig ett namn, en maktbas. Exempelvis Babylon. Men Jesus gör precis tvårtom. Han lägger inte i första hand ansvaret på ledarna; han ger åt varje människa uppdraget att vara ett vittne.

Då är frågan; har vi någonting att säga? Vad skall vi vittna om? Den första kristna församlingen, som bara bestod av judar, hade ju verkligen någonting att säga. Människorna där i landet hade sett Jesus, han hade gått omkring i hela landet, överallt hade han varit och predikat, undervisat och botat sjuka.

Vi vet vad som hände i Jerusalem: Jesus blev korsfäst. Dödad. Men det var någonting mer sorn härde. Den första församlingens budskap var:

Honom har Gud uppväckt ifrån de döda! Dår om kan vi alla vittna.

Det var därför Jesus var så angelågen om att lärjungarna skulle gå till Galiléan, till berget där de skulle få se honom. Tånk om Jesus hade uppstått ifrån de döda och ingen hade sett det? Vad skulle det ha varit värt? Jesus var tvungen att visa sig såsom levande och uppstånden, han behövde uppståndelsevittnen. Det var ingen fiktion eller hallucination.

-När Paulus undervisade, så talade han inte om hur härligt frälst han var, han talade inte ens om det som hände i Damaskus, utan han målade för dem den korsfäste Kristus!

Petrus och de andra apostlarna trodde inte på kvinnorna när de kom från graven. Ögonen stod på skaft på dem när de berättade: "Han är inte där!" Men Petrus tänkte att det kanske var sant. Så han sprang tillbaka till graven och upptäckte att den var tom. Han hade fått en hälsning från ängeln:

-Ni måste genast skynda er upp till Galiléen, för där ska ni få möta honom. När de fick se Jesus, då tillbad de honom. De blev överbevisade, övertygade.

Tomas var inte med när Jesus kom men nästa gång Jesus kom var han

där, och då fick han verkligen se och känna att Jesus var en levande person. Och detta blev lärjungarnas budskap: Gud har uppväckt honom från de döda, det kan vi allesammans vittna om, mer än fem hundra bröder har sett honom på en gång.

De hade sett Jesus, uppväckt från de döda, men vad ska vi vittna om? Vi var ju inte där. Det var ju en historisk händelse för 1968 år sedan. Vad skall vi vittna om?

Jag skulle vilja säga så här, att det här är vårt budskap:

Gud har blivit människa!

Vad skall vi säga till dem vi möter, som inte vet någonting om Jesus? Vi måste ha någonting att förmedla till människor som inte vet någonting om Jesus? Hur skall man kunna få människor att lyssna? Hur skall man kunna överbevisa?

När Paulus undervisade, så talade han inte om hur härligt frälst han var, han talade inte ens om det som hände i Damaskus, utan han målade för dem den korsfäste Kristus. Han *målade*.

Problemet för Paulus, som blev hedningarnas apostel, var att han hade ett omöjligt uppdrag. Hedningarna visste ju ingenting om Jesus, de hade inte sett på TV eller hört någonting på radio. Men de kanske hade mött några handelsmän, eller andra som hade varit i Jerusalem.

Vem är Jesus?

Hur skall man kunna förklara för människor vem Jesus är? Vi talar många gånger inte om personen Jesus, vi talar om vad vi tror på, och därför har kristendomen blivit en filosofi. Det blir läror, åsikter, uppfattningar. Men vår primära uppgift är att vi själva, när vi går ut, talar om personen Jesus. Det är viktigt.

I Matt 16, där har Jesus tagit med sig lärjungarna längst upp i norr i landet, till Filippi. Då frågar han sina lärjungar: "Vem säger folket att människosonen är?" Då svarar lärjungarna: "En del säger att du är Johannes Döparen, andra säger att du är Elias, andra säger att du är Jeremias eller någon annan av profeterna." Det var alltså ett ganska förvirrat intryck de hade fått.

Ingen var riktigt säker på vem Jesus var. Då frågar Jesus: "Vem säger ni då

Människosonen vara?" Kom ihåg att de hade varit tillsammans med Jesus en ganska lång tid. Det är en som svarar, det är Petrus. "Du är Messias, den levande Gudens son." Jesus svarar honom: "Salig är du, Simon, Jonas son, ty kött och blod har inte uppenbarat detta för dig, utan min Fader som är i himmelen."

Det var alltså en helt unik kunskap som Petrus bar på, som han inte hade läst sig till, men som Anden uppenbarat för honom. Det var ingenting som man slängde ur sig så där i största allmänhet. Detta att påstå att en människa av kött och blod var Guds egen son var ett helt orimligt påstående. Det orsakade stort huvudbry bland fariséerna. Men Simon Petrus hade ett svar och Jesus sa att det var rätt.

Jesus talar också i andra sammanhang om sig själv, för hela tiden fanns en fråga bland folket som han mötte: Vem är han egentligen? Han var så annorlunda. Jesus talade inte som fariséerna och de skriftlärde gjorde, utan han hade en auktoritet när han talade.

Jesus säger: "Jag är vägen, sanningen och livet." "Jag är livets bröd." "Jag är världens ljus." Han hade ett vittnesbörd om sig själv.

I Matteus 11 säger Jesus: "Kom till mig, alla ni som arbetar och är betungade." Kom till mig... Vad sade ledarna annars? De kunde inte säga "Kom till mig", men det kunde Jesus.

"Jag är" - ett namn för Gud

Vem var det som uppenbarade sig för Mose i öknen? "Jag är" - Det är jag, som har sänt dig... Det är ett namn för Gud, och när Jesus sa det här så steg vreden inom fariséernas och de skriftlärdes led, för detta var blasfemi, det var gudsfömekelse.

Vilka var det egentligen som trodde på Jesus? Egentligen ingen, de förstod inte. Men Jesus kunde säga att han var vägen, sanningen och livet.

Hur skall jag kunna tala till mina medmänniskor så att de förstår att det finns en som älskar dem och är intresserad av hur människan har det? En som inte vill utnyttja någon eller fördärva någon, en som bara utstrålar kärlek och vill rädda. Hur kan du och jag göra det?

Vi måste ha någonting som visar att vi har mött honom. Vi kommer inte som

Forts sid 28

Katolicismen i dagens Europa

STIG ANDREASSON

Hängivna Mariadyrkare växer i antal över hela världen och vädjar till påven om att Maria ska förklaras vara fjärde personen i gudomen. Vi behöver verkligen dessa påminnelser om Mariakulten från vår initierade broder, som varit missionär i Frankrike över 40 år.

Från en tidning i norra Frankrike saxar vi följande, fritt översatt:

När Valenciennes hemsöktes av pesten

År 1008 genomlevde befolkningen i Valenciennes i norra Frankrike mörka dagar. Pesten härjade och decimerade invånarantalet betydligt. På kort tid avled omkring 8.000 personer. Då ingen hjälp var att vänta från människor vände man sig mot himlen. Förskräckelsen grep omkring sig i staden. Natt och dag bönföll folket den Heliga Jungfrun om hjälp. Kyrkor och kapell var ständigt fulla av folk.

Ett stycke utanför staden i en liten by som hette Pont och som idag är försvunnen, bodde en from eremit vid namn Bertholin. Han greps av stor medkänsla för sina olyckliga landsmän och bönföll Maria om beskydd för dem. Han bodde i en torftig hydda helt nära ett litet bönekapell, helgat åt den heliga Jungfrun.

Han tillbringade många och långa timmar i bön framför Mariastatyn och bönföll Himlens Drottning om att själv få

bli föremål för Guds vrede, så att stadens invånare skulle kunna skonas. Rörd av eremitens stora godhet, uppenbarade sig Maria för honom. Det var den 31 augusti år 1008.

Maria förkunnade följande budskap för eremiten: "Gå till mitt folk i Valenciennes! Tala om för dem att jag har nu avväpnat min sons arm. Natten före min födelsedag skall mitt folk få veta att deras böner har nått upp till mig. Säg åt mina tjänare att gå upp på stadens murar. Där skall de få se underbara ting!"

Snart fick hela staden vetskap om detta och hoppets låga tändes på nytt. Skarorna samlades vid foten av Mariastatyn. Den 7 september möttes myndighetspersoner, greven av Hainault och en folkskara på 15.000 personer vid stadsmuren.

Alla väntade ivrigt på vad som skulle

ske. Plötsligt hördes en ljuvlig himmelsk melodi. Mörkret gav vika för ljuset och en drottning med en gloria av tindrande ljus blev synlig på himlen. I sina händer höll hon något som liknade ett jättestort ordensband i purpur-röd färg. Hon åtföljdes av en änglaskara. En av änglarna tog ändan av det purpurröda bandet och drog det runt staden som ett beskyddande bälte. Sedan lät han det falla ned. Så försvann synen.

Den fromme eremiten, som också bevittnat allt detta, fick ännu en gång besök av den heliga damen. Hon bad honom förklara för stadens borgare att de skulle ordna en högtidlig procession runt staden och då följa samma väg som det röda bandet. Detta skulle också upprepas årligen på hennes födelsedag. Befolkningen skyndade sig att åtlyda den Heliga Jungfruns order och undret skedde!

Mariakulten florerar i dagens Europa. Bilder och statyer av den heliga jungfrun bärs i processioner genom gatorna.

Farsoten försvann och de sjuka blev friska!

Stadens styresmän lovade att den årliga processionen skulle anordnas den 8 september. I nio århundraden har nu Valenciennes invånare respekterat och hållit detta löfte som blivit en tradition.

Vad gäller det purpuröda bandet, så blev det efter miraklet år 1008 förvarat i bönekapellet, helgat åt den Heliga Jungfrun i Neuf Bourg, och senare i kyrkan som kallades Notre Dame la Grande. Det bevarades av ordenssällskapet som kallades "les royés". ("de randiga" på gammaldags franska).

Detta sällskap bildades år 1012 och fick sitt namn efter de kläder som dess medlemmar bar under officiella ceremonier. De bar då en sorts livklädnad i svart med rödgula ränder och ett brett band i blått. I generation efter generation har ordensmedlemmarna fortsatt denna tradition.

Vid tiden för den franska revolutionen blev kyrkorna i Valenciennes plundrade och det purpuröda bandet försvann. Men sällskapet som bär namnet "la Confrérie des Royés de Notre Dame du Saint-Cordon" finns alltså kvar. På svenska skulle det översättas med "De randigas orden av Vår Fru med det heliga bandet."

Medlemmarna avger löfte om att anordna och delta i alla manifestationer som görs till den Heliga Jungfruns ära samt att vara behjälpliga med att bära ut hennes bild ur kyrkan. Den nuvarande statyn av "Det heliga bandets Madonna" gjordes år 1804. Den står numera i basilikan som bär samma namn. Denna staty sägs ha blivit undergörande under det nittonde århundradet då Valenciennes befolkning på nytt igen hemsöktes av epidemier. För att bli befriade från dessa anordnade de processioner och bad böner till den heliga damens ära.

Fromhet eller festival?

Här följer texten till en av sångerna som sjungs till Jungfruns ära under processionen:

"Himmelens Drottning, Beskyddande Jungfru. Vi lovar Ditt namn och Din storhet. Omslut oss med ett frälsande band, Led våra steg, Bevara våra hjärtan."

Tidningsartikeln använder vid ett tillfälle uttrycket "legend, som blandats med historia" då denna artikel presenteras.

Så det är inte lätt att säga om folk i allmänhet eller ens artikelsskrivaren tror att miraklet med det purpuröda bandet verkligen har skett. Men processionen utförs alltså än idag och Jungfru Marias bild bärs genom gatorna.

De randiga gubbarna i Ordenssällskapet är med. Är det för att de tycker det är festligt att få klä sig i gammaldags kläder och dricka ett par glas vin tillsammans när processionen är över? Eller tror de på Jungfru Marias bevarande och helande makt?

Med den kännedom jag har av den religiösa situationen i Frankrike, så tror jag att en viss skepticism troligen finns hos de flesta. Men samtidigt tänker man, att det kan i varje fall inte skada att sjunga en sång till Jungfru Marias ära. Kanske är det sant att det kan hjälpa, ja vem vet? Och så fortsätter folk i rationalismens och otrons Frankrike att bära Mariabilder och sjunga Mariasånger.

Jesus Domare - Maria Frälsare

Märkte du att Jesu namn inte ens nämns i den citerade artikeln? Han omtalas indirekt då Maria påstås ha sagt att hon hade "avväpnat sin Sons arm". Jesus framställs alltså som den som straffar och slår. Men Maria försöker hålla igen och avväpnar honom. Jesus är Domare och Maria är Frälsare.

Detta är inte bara en grotesk förfalskning av evangelium. Det är en hädelse mot Honom som led korsets död för att frälsa syndare. När det gäller själva det omtalade miraklet, så är det givet att det både har förstörats och förändrats under nio seklers muntlig tradition.

Samtidigt måste vi väl säga, att det är hög tid att vi kristna slutar att vara så naiva att vi betraktar allt övernaturligt som gudomligt. Bibeln talar ju om Satans makt att göra "falska tecken och under med orättfärdighetens alla konster."

När syner och mirakler ger människor en total vrångbild av Frälsaren och uppmuntrar till vidskeplig Mariadyrkan, borde en bibelläsande kristen lätt kunna urskilja fiendens bedrägeri. Tror du inte de katolska ländernas vilseförda skaror behöver det rena och oförfalskade evangeliet? Kanske är du en av dem som skall bli en Kristi budbärare bland dem som bara har mött en karikatyr av detta härliga evangelium?

"Vår tids största evangelisationskampanj"

Journalisten Tomas Dixon, som bor i Wien, har i tidningen Petrus skrivit om den väldiga Mariaväckelsen som sveper över den katolska världen. En av sina väckande artiklar avslutar han med detta nödrop:

-Om du som jag har de katolska länderna på hjärtat, så be NU: "Hos ingen annan än Jesus finns frälsningen. Inte heller finns det under himmelen något annat namn, som givits åt människor, genom vilket vi blir frästa." Det värsta med förförelse är nämligen att den är så förförisk.

Dixon berättar om hur i Wien tusentals människor varje vecka träffas för att be med hjälp av radband och lyssna till "Mariaord". Och skaror av ungdomar från katolska länder i Europa och Sydamerika söker sig till marianska rörelser.

Vad som uppmärksammas mest just nu, är den uppenbarelsen av Maria som påstås vara synlig varje dag sedan 15 år tillbaka i den lilla byn Medjugorje i Bosnien-Hercegovina. Det har uppstått en väldig rörelse omkring detta. Närmare trettio miljoner människor har besökt platsen, och man startar Medjugorje-bönegrupper runt om i världen.

Ralph Martin från USA, kallar sig "evangelikal katolik" och är en ledare i den karismatiska förnyelsen. Han menar att Medjugorje är "vår tids största evangelisationskampanj".

En av de snabbast växande rörelserna i Sydeuropa är "Saligprisningarnas kommunitet". Den beskrivs vara kontemplativ, ungdomlig, karismatisk, Israelvänlig och synnerligen mariansk.

Även om många vänder sig emot förkunnelsen att Maria skulle kunna frälsa och ge evigt liv, så har Gudsmodern fått en mäktig plats i centrum.

Och dagligen strömmar petitioner in till Vatikanen om att låta Maria bli den fjärde personen i gudomen...

S F

Gudsliv eller självförverkligande

ULLA NÄSHOLM

Så började det: Bibeln säger att Gud skapade himmel och jord och allt som finns däremellan.

Gud skapade också människan. Det var meningen att hon skulle leva i gemenskap och kontakt med sin skapare. Det var Guds tanke redan i skapelsens morgon. Men. Synden kom in i världen och människan valde att vända Gud ryggen och gå sin egen väg. Hon ville förverkliga sig själv, vara sin egen gud; inte leva i förbindelse med Gud sin skapare och göra hans vilja..

Synd är allt som skiljer oss från Gud. Luther talade om att synda i tankar, ord och gärningar. Det är inte bara det människan gör som skiljer henne från Gud, det är det hon ÄR, hennes natur, som gör henne till syndare.

Finns det då någon chans eller möjlighet att komma ifrån denna syndens natur som gör att gemenskapen med Gud är bruten?

Människan är obotligt religiös, sa Strindberg. Han brottades med livsfrågorna, känslor av skuld och dom och kom aldrig riktigt tillrätta och hittade svaret på vad han sökte. Gud har ju skapat oss människor och vi är oroliga, tills vi finner Honom. Men hur ska vi kunna göra det? Var finns egentligen sanningen; om livet, om oss själva om hela tillvaron?

Gud sände sin son, Jesus Kristus. Han kom till jorden för att försona oss med Gud, återupprätta gemenskapen med vår skapare. Det en möjlighet till försoning. Det var genom Jesus Kristus. Han som Gud sände för att han "skulle uppsöka och frälsa det som var förlorat".

Jesus kom till jorden, föddes in i människosläktet, levde och verkade här. De allra flesta ville inte veta av honom och han dömdes av sin sam-

tids religiösa till döden. En av de många anklagelsepunkterna var att han botade sjuka på sabbaten. Så fördes Jesus till korset, han spikades upp där och avrättades på ett mycket långsamt och plågsamt sätt. Nu var han röjd ur vägen och lugnet kunde återställas. Men:

Jesus uppstod från döden. Döden kunde inte behålla honom, eftersom han ingen synd hade gjort. Så segrade Jesus över både synd, sjukdom och död, mänsklighetens största fiender. Jesus var Guds son och han tog på sig all synd och skuld. Genom att Jesus dog och uppstod kan vi alla bli frälsta, befriade från allt som tynger och plågar. Eftersom Jesus som den ende rättfärdige tog på sig allas vår synd kan vi komma i förbindelse med Gud. Jesu blod gör det möjligt att bli frälst.

Nu är det inte längre fråga om vad vi gjort, våra många synder har Jesus burit. Inga ansträngningar eller försök att bättra sig behövs. Vägen till Gud är öppen. Vem som helst kan bli frälst. Det enda som skiljer, den enda synd som omöjliggör gudsgemenskap är att inte tro på Jesus. "Ifråga om synd, ty de tro inte på mig". sa Jesus.

"Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn, så att ni får förlåtelse för era synder. Då får ni den helige anden som gåva." Så predikade Petrus på första pingstdagen. Att vända om till Gud och få en personlig relation med honom genom Jesus Kristus. Tron kommer av att man lyssnar till de ord Gud talar. Vi har bibeln som är skriven för att vi ska finna vägen till Gud. Frälsningens väg uppenbaras där och genom att vi lyssnar, tror och tar emot så blir vi frälsta.

- Ty om du med din mun bekänner Jesus vara Herre och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda då blir du räddad. Hjärtats tro leder till rättfärdighet och munnens be-kännelse till räddning. (Rom 10:9-10)

Så enkelt är det att bli frälst - räddad.

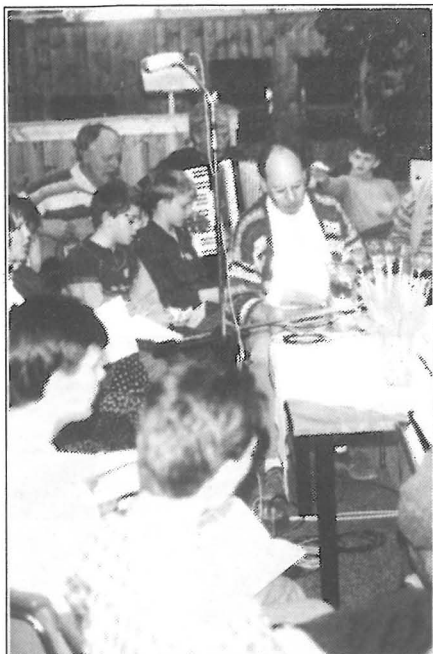
Dopet i vatten tillhör frälsningen. Det handlar om att begrava det gamla livet och uppstå till ett helt nytt liv. Ett liv som ska ges näring för att kunna växa. Dopet är inte en fin ceremoni eller rit för att inträda som medlem i någon kyrka. Man måste tro först och sedan döpas. Efter denna begravning av det gamla livet finns ett löfte om att:

Bli uppfylld av Anden. Det är ett löfte till alla Guds barn. Vi får den för att kunna vara vittnen. Det är en kraft som hjälper oss vidare på frälsningens väg, gör det möjligt att förstå bibeln. Det är de första stegen på vandringen med Gud. Frälsning, dop och andedop. Det är gåvor som vi får ta emot av vår himmelske Fader.

Arne Imsen döper tre interner från det beryktade Viktoriäängelset i Santo Domingo. Församlingen har sedan många år mission i Dominikanska Republiken.

I den andliga gemenskapen kan lärda och enfaldiga, människor i alla åldrar och av olika raser känna att de är en syskonskara.

Den troende behöver också en plats för gemenskap och undervisning i Ordet. Där är församlingen vårt andliga hem. Vi är syskon av olika åldrar och med olika förutsättningar, som tar hand om varandra och hjälper varandra vidare på vägen. "Lärjungarna höll fast vid gemenskapen och läran", står det i Bibeln. Hålla fast, låta sig undervisas och förstå Guds vilja och väg, vara med och tjäna Gud och varandra. För att påminna oss om Jesu försoningsverk och vad han gjort bryter församlingen brödet och låter bågaren med vin gå emellan sig.

"Detta är min kropp som är utgiven för eder. Gör detta till minne av mig. På samma sätt tog han bågaren efter måltiden och sade: "Denna bågare är det nya förbundet i mitt blod. Så ofta ni dricker av den, gör det till minne av mig. Ty så ofta ni äter detta bröd och dricker av denna bågare förkunnar ni Herrens död till dess han kommer." (1 Kor 11:24-26)

Denna högtid firas i församlingen på jorden tills Jesus kommer tillbaka och vi är hemma i himlen.

Jesus kommer – det är hoppet den troende har. Jesus kommer snart för att hämta dem som hör honom till. Det var det löfte som gavs till lärjungarna när Jesus efter uppståndelsen lyftes i skyn. På samma sätt skall han komma tillbaka. Det väntar vi på och förbereder oss för att vara redo när han kommer. *Maranata - Jesus kommer!*

Tidens tecken

Från tidningen Stridsropet saxar vi följande artikel, som är en uppfordrande varningssignal till alla, och främst till en sovande kristenhet.

KARL-ERIK LEFWERT

Helt nyligen hände detta. Jag hade predikat i en missionskyrka i Stockholms närhet. Postludiet hade spelats och jag hade min vana trogen ställt mig vid utgången för att hälsa på den utgående publiken. Jag kom att samtala med en äldre man, som förde in samtalet på just "tidens tecken".

-Nu för tiden är det sällan man får höra predikas om tidens tecken, förr kom väckelsepredikanterna ofta in på just det ämnet, sa mannen.

Erik Bernspång, den kände bibeltolkaren, säger i sin bok "Kommentar till Uppenbarelseboken" att vi redan nu är inne i vedermodans tid. Tidens tecken är ju också för den kristne mycket uppenbara. Krig, hungersnöd, naturkatastrofer, miljoner flyktingar och laglöshetens tid, av vilka det senare också nått vårt land, är mycket tydliga tecken. De många villolärarnas antal ökar ständigt.

Jag läste för en tid sedan att i Borgsholms kommun har man en häxa avlönad av kommunen. Man har väl en annan beteckning på personen, men densamma sysslar ändå med ockult verksamhet. New Age griper alltmer in i vanliga människors liv. I Jämtland har nyandligheten av just denna art gjort att arbetslösa erbjuds kurser, som kan handla om auran eller tankekraftens förmåga att sätta föremål i rörelse.

Alla blev vi upprörda över den gravskändning som ägde rum i Gävle helt nyligen. En av dem som bar skulden till detta erkände själv att han var satanist. Detta är också en rörelse som ökat under senaste år. I USA finns över 100 000 satanister och i England över 15 000. Hur många det finns i Sverige har vi ingen siffra på, men att en hel del, också små barn, tillber djävulen finns det belägg för. Författaren Lars Gyllensten bekänner: "Det mycket onda finns - vi har inte mindre skäl att

tala om djävulens existens än om Gud och Guds existens."

I en SIFO-undersökning 1993 framkom att 6 procent bekände sig som kristna, cirka 20 procent som ateister medan 36 procent sade sig tro på något slags ande eller livskraft. En vanlig bekännelse i dag är: "Jag är kristen på mitt eget sätt." Det finns en privatreligiositet, som söker sig egna vägar.

Paulus uttrycker sig så här om en hel del av de människor jag här har berört: "Ty denna världens gud har förblindat förståndet hos dem som inte tror, så att de inte ser ljuset från evangeliet om härligheten hos Kristus, Guds avbild" (2 Kor. 4:4).

Som Jesus talade om för sina lärjungar vad som var tidens tecken och manade dem till vaksamhet och väntan inför Herrens tillkommelse, så får vi, senare tiders kristna, mana varandra. Vi är på rätt väg! Paulus säger i 1 Thess. 5:4: "Men ni, bröder, lever inte i mörkret, och dagen kan inte överraska er som en tjuv. Ni är alla ljusets söner och dagens söner."

Gärna tog Paulus bilder från det idrottsliga området. Han såg löparen på dåtidens arena. Han såg vad det krävdes av löparen för att kunna hålla ut och vinna tävlingen. Så flyttar han bilden in på det andliga området och uttrycker det så här: "Låt oss befria oss från allt som tynger och hålla ut i det lopp vi har framför oss. Låt oss ha blicken fäst vid Jesus, trons upphovsman och fullkomnare" (Hebr. 12:1-2)

*Herre Jesus, håll mig redo
till ditt möte varje stund.
Sen må jord och himmel falla,
fast består min sällhets grund.
Herren kommer, Herren kommer!
Slut är då all jordens strid.
Bruden siras, bröllop firas
uti evig fröjd och frid.*

(Ur Stridsropet nr. 1-3 1998, publicerat med tillstånd från red.)

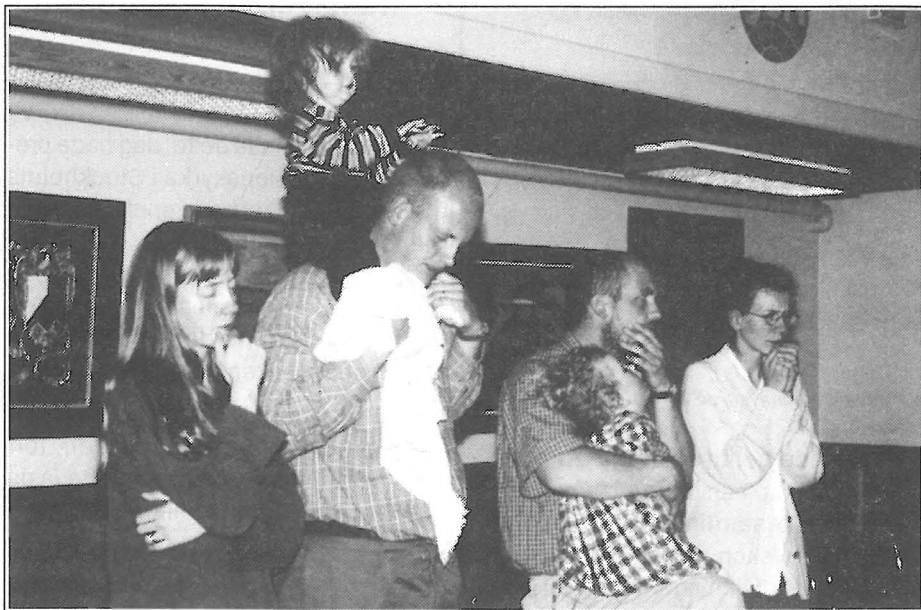
"Drag med hast genom landet!"

Så upplevde vi den profetiska maningen att mer än någonsin förr ta Jesu missionsbefallning på allvar.

Arne Imsen har annonserat ett speciellt ämne på många platser:

Varför tiger kristenheten om Jesu tillkommelse?

Här presenteras glimtar från Örnsköldsvik och Jakobsstad. Midnatts-ropet återkommer!

Unga familjer som upplever budskapets utmanande allvar, kom även till de sena kvällsmötena i Örnsköldsvik med sina barn för att lyssna till förkunnelsen.

ULLA NÄSHOLM

Husbilen - Maranataförsamlingens nya evangelisationsfordon var på väg till Örnsköldsvik för en serie möten. På fina norrlandsvägar med bedövande vacker utsikt från husbilsfönstren gick färden vidare för att slutligen stanna på en camping utanför stan.

Husbilen tjänar under resorna både som kök, läs- och sovrum. Matsal kunde med enkla handgrepp iordningsställas vid eget campingbord eller vid någon trevlig rastplats. Sommaren var ju fortfarande varm och ljus.

Vid de första mötestillfällena reste några unga bröder i förväg. Avsikten var att "tapetsera" stan med information om mötena. Lysande gula affischer mötte redan långt utanför stan och givetvis på campingplatsen där vid träffades.

Vid senare tillfällen var det en ung broder, Samuel Gimbergsson, Örnsköldsvik, som tillsammans med sin familj placerade ut information på strategiska ställen.

Platsen för väckelsemöten under tre

veckoslut var den centralt belägna IOGT-lokalen.

Redan första mötet var lokalen fullsatt. Arne Imsen predikade över temat: "Varför tiger svensk kristenhet om Jesu tillkommelse?"

Budskap med konsekvenser

Annonser i lokaltidningarna tillsammans med affischer och traktater med det aktuella ämnet nådde fram och många kom för att lyssna till budskapet. Det blir oundvikligen konsekvenser om man tror på och lever för att vänta Jesus på skyn. På annan plats i tidningen kan man läsa om några som brutit upp, tagit bladet från munnen och ropat ut ett varningens ord i denna sista tid.

En nyfrälst kvinna i nedre medelåldern kom till mötena sedan hon läst annonsen. I två år hade hon varit frälst, men hade aldrig någon gång hört om att Jesus skall komma tillbaka - det var en sanning som aldrig förkunnades i de möten hon varit med om tidigare.

Örnsköldsvik har tidigare haft stora väckelser och det finns stora försam-

lingar i stan. Att Jesus kommer tillbaka var en sanning som med kraft förkunnades - inte bara i pingstförsamlingarna. Idag är det en biblisk sanning som förtigs och det finns de som aldrig hört om den.

Att basunera ut budskapet om Jesu snara tillkommelse i dag är livsnödvändigt. Det är inte en tes eller en trosartikel som pliktskyldigast ska nämnas ibland - det är något som måste levandegöras för de troende om de ska räddas för evigheten.

Syskongemenskap

Det var väldigt roligt att träffa nya och gamla syskon, påminna varandra om att Jesus kommer snart och att det är viktigt att bereda sig att möta honom.

En latinamerikansk broder kom också till mötena. Han deltog med hela sin varelse, sjöng på svenska och spanska. Han delade också med sig av sin börda för de unga. "Barnens dag" firades en av helgerna vi var i Ö-vik och många väldigt unga människor var redlöst berusade på stan.

Ungdomar i skolorna, människor på

olika arbetsplatser - alla måste få höra om Jesus. Inte underhållning, utan genuin förkunnelse behövs. Det var allvar och tyngd i vad som predikades. Arne Imsen var med i många av mötena och predikade. Sedan var det en stor skara unga och äldre vittnen som medverkade med sång och vittnesbörd. Där måste nämnas Ivar Jonsson, Alfia, dragspelsvirtuos, som förkunnade evangelium med sång och musik. Det var inte svårt att ryckas med av hans engagemang och han fick alla att vara med i sången.

Med ett kort perspektiv och väntan att Jesus kommer vill vi göra honom känd. Genom traktater och i torgmötena mötte vittnena många människor och många frågor. Ett trovärdigt och sunt budskap i ändetiden - inför detta lyssnar man. Kanske får hopp då orden blir handling och förkunnelsen får konsekvenser för vardagslivet.

Maranataropet fortsätter att ljuda över landet genom människor vars hjärtan Gud rört. Många i Örnsköldsvik med omnejd har väckts inför allvaret och glädjen i att Jesus kommer. Tillsammans proklamerar vi hans ankomst och fortsätter att vänta honom. Maranata - du vår Herre kom!

Barbro Sikström, bosatt i Örnsköldsvik, öppnade sitt hem och där fick några bo under möteshelgerna. Hon bjöd också hela Stockholmsgänget på mat och fika varje gång vi kom till stan.

I Jakobsstad fick de unga evangelisterna också följa med ut på storsjöfiske på Östersjön en tidig morgon. Som synes blev fångsten god. Ädelfisken röktes och avnjöts under trivsamma former i församlingsföreståndarens sommarställe ute i den natursköna skärgården.

-Vi måste allt ivrigare gå ut med frälsningens budskap!

Församlingsföreståndaren för Kristen Gemenskap i Jakobsstad rapporterar och appellerar.

RALF WESTMAN

Den 7-9 augusti var Arne Imsen med flera på sitt första besök till Jakobstad. Under helgen hölls tre väckelsemöten, där Arne inspirerat predikade över första Korinterbrevet med tonvikten på budskapet om Jesu tillkommelse och nödvändigheten av att vara redo.

De övriga syskonen vittnade och sjöng. Även Arne tog tillfället i akt och sjöng ett flertal gamla härliga väckelse-sånger under mötena. I eftermötena kom många fram till förbön för sjukdomar eller till förnyelse, många fick möta Herren.

Mötena hölls i församlingen Kristen Gemenskaps bönhus i den gamla stadsdelen Skata i Jakobstad.

Gemenskapen utan gränser

När vi ser tillbaka på de gångna åren har vi stor orsak att vara tacksam till vår Herre och uppdragsgivare för hans omsorg om församlingen. Den andliga gemenskapen vet inte av några grän-

ser, som människor och kristna behöver gemenskap. Bibeln talar om en djupare gemenskap, en andens enhet, som inte kan organiseras eller konstrueras fram, utan endast kan delas av de pånyttfödda.

Det finns inget annat än Jesu blod som kan rena en människa från hennes synd. Inget annat än den helige Andes kraft som förmår spränga syndens järnhårda fjättrar och inget annat än Jesu namn som öppnar Himlaporten när den trötta pilgrimen har fullbordat sitt lopp och får komma hem.

Bibeln visar oss att det mögnar till skörd, både säden och ogräset. Som bibeltroende vet vi vad detta innebär: Vi måste alla se till att göra oss redo för hans tillkommelse och som kristna måste vi allt ivrigare gå ut med frälsningens budskap till en värld som håller på att gå under i hopplöshet, förtvivlan och synd.

Tiden hastar och Jesus kommer snart för att hämta hem dem som tror på honom. Maranata, kom Herre Jesus!

M·A·R·A·N·A·T·A!

- ett väckelserop med konsekvenser!

Så var temat för sommarkonferensen 1998 som också denna gång hölls i Bällsta, Bromma. Den uppfordrande undervisningen förmedlas till MR:s läsare. I detta nummer genom **Gunno Andersons** predikan om livsutflöde eller artisteri. Några bilder tillsammans med **Barbro Schröders** vittnesbörd får ge en liten glimt från gemenskapen under sommarkonferensen!

-Tillsammans gläds vi över vad Gud gjorde i konferensen!

Om man är ett vittne, så kan man bara berätta om vad man sett och hört. För tillfället har jag här att vittna om en total nytestamentlig konferens, där alla i krop-

pen deltagit och harmonin och gemenskapen varit hel. Att ha allting gemensamt är ju inte endast gällande ekonomi utan hela gemenskapen ska vara ett.

Du vet; stortån kan inte byta plats med tummen i din fysiska kropp och de vill inte byta plats heller för de är så inne i sina uppgifter och är helt nöjda! De tänker inte ens på att göra något annat än det de är ämnade för. Så är kroppen i funktion i harmoni.

Så kände jag och vittnar om hur jag upplevde konferensen. Det var församlingen i funktion. Alla var i tjänst - andligt och fysiskt. Ena stunden kunde man se ungdomar och äldre i städning, diskning och sophämtning och senare när det var dags var samma personer i aktiv tjänst i möten. De sjöng, vittnade och delade traktater. Sådana kallar jag missionsarbetare! Alla kom i kontakt med alla för samtal och syskongemenskap, alla deltog i sysslorna. Församlingen levde andligt och lekamligt tillsammans. I det praktiska arbetet kan ju många andliga samtal föras och genom detta hjälper vi varandra. Det är just detta jag kan vittna om. Det är "upplevt".

Människor som arbetat och kämpat tillsammans i med och motgång under glädje och tårar binds tillsammans - "syskonband".

-Så skedde detta, för att söndring icke skulle uppstå i kroppen, utan alla lemmarna endrånligt ha omsorg om varandra. (1 Kor. 12:25)

Det är en omsorg och syskongemenskap som bär frukt! Så kan vi tillsammans glädja oss över alla som fick möta Herren till frälsning och upprättelse under konferensen och tacka Gud för de Guds Ord till undervisning vi fått.

Med tacksamhet och fridshälsningar till alla syskon.

Barbro Schröder, Göteborg

För sång och musik stod också **Ivar Jonsson** från Alfta. Här sjunger han tillsammans med sin fru **Gerda** och **Arne Imsen** i ett väckelsemöte.

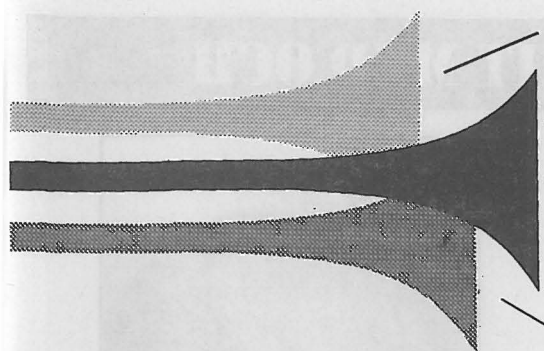

"Sådana kallar jag missionsarbetare!" **Susanne Eliasson** och **Britt Dahlberg** betjänar syskonen.

Belkys Rodriguez och **Doris Diaz** kom från Dominikanska Republiken. **Stina Fridolfsson** tolkar **Arne Imsen** i missionsmöte.

Midnatts ROPET

MARANATA
-Du vår Herre
KOM!

EXTRA

Nr 4 • 1998 • Årg 39 • Sprides fritt!

HÄROLD FÖR ANDLIG VÄCKELSE OCH FRI MISSION

Foto: Ulla Näsholm

Kenneth Gimbergsson, fd lärare i Y-län:

*-Jag skäms, när jag inser
hur vi i skolorna blivit
lurade...*

– och lurat eleverna!

STINA FRIDOLFSSON

Kenneth Gimbergsson har arbetat som lärare på mellanstadiet i Björna utanför Örnsköldsvik i mer än trettio år. Som en bibelläsande och forskande kristen, har han brottats med många frågor under årens lopp. Inte minst om det skolsystem och den ideologi som blivit tongivande i den svenska grundskolan, där han haft sin arbetsplats.

Kenneth lider av sviktande hälsa. Försättningsarna att fungera i den krävande läraruppgiften fick sin slutliga knäck då han ramlade ner från ett tak häromåret, och ådrog sig en nackskada. Nu går han sjukskriven, och har slutat sin tjänst som lärare. Och Kenneth har sin synpunkt på detta:

-Eftersom jag var för feg att säga upp mig, fastän jag visste hur nedbrytande skolsystemet var, fick Gud ta till hårdare metoder för att knuffa mig därifrån!

Midnattsropet gjorde en intervju med honom i samband med en mötesserie i Örnsköldsvik.

Egentligen var det väl planerat att tala om andra ämnen, men när Kenneth såg ungdomarna från Pilgrimsskolan, som var med på mötena, ville han kombinera intervjun med att få tala till dem. Och vi samlades mellan mötena omkring ett avskilt fikabord, där Kenneth lidelsefullt talade om sina våndor.

Det kanske bör påpekas att det han talade har han sedan noga läst igenom, spetsat till i formuleringarna och godkänt för tryckning. Den forne läraren är mycket medveten om att hans åsikter är chockerande för många, men han har behov av att tala ut om det han funnit vara sant och prövat:

-Jag har varit lärare i många år. Om jag hade varit alkoholist och supit hela tiden, hade jag inte kunnat slå mig för bröstet och presentera det som nånting bra. Men jag har i mer än trettio år varit lärare. Jag undrar om inte det är värre. Varit med och på ett destruktivt sätt format barnen i det svenska skolsystemet. Ett system med materialistisk dialektik som grund. Detta leder till militant, ateistisk humanism, som i sin tur leder till människoförgudning.

Svensk grundskola deformerar barnen. Den ruinerar dem själsligt. Därför att människan är inte bara materia. Sverige agerar som om andra länder inte har alternativa skolor.

Och så berättar han om en ung pojke, som i skolan blivit anmodad att läsa en bok av Jonas Gardell. Han lade resolut boken på skolbänken, reste sig och gick för att aldrig återvända till skolan. Han menade att det var en ovärdig och kränkande form av påtryckning han utsatts för. Nu arbetar han som långtradarchaufför.

Kennet berättar glimtar och episoder, spontant som han erinrar sig dem. Ungdomarna som var med på mötesresan, både elever i Pilgrimsskolan och övriga vittnen i församlingen lyssnade igenkännande.

-Vi lever i ett klimat, där alla barn som undervisas i annan skolform än grundskolan, betraktas som några slags andra klassens medborgare.

-Att tillåta privatskolor stör den likriktning man vill ha i samhället. Ändå klagar man över att det inte finns original.

-JAG HAR SOM LÄRARE VARIT MED OCH

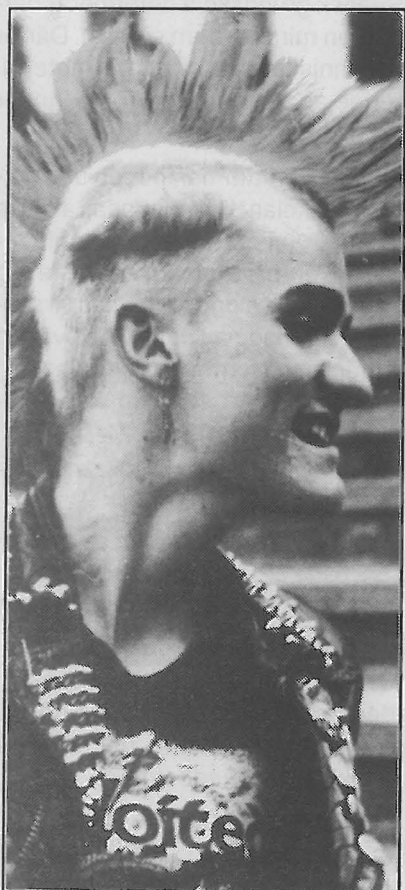
-Nynazister och "skinnskallar" är ett resultat av den undervisning som ges i det svenska skolsystemet. Darwinismen gav möjlighet för Hitler. Utan Darwin hade inte Hitler kunnat driva fram ideologin om övermänniskan, och vice versa. Alltså, Darwin vore omöjlig utan Hitler, och Hitler skulle inte kunnat agera utan Darwin. Men att Darwin hämtade sitt tankegods från grekisk filosofi, det underlåter man att tala om.

Kenneth drar en djup suck, och talar med sorg och vemod om de år han tjänat inom skolsystemet:

-Jag var så feg att fastän jag märkte hur min egen son for illa i skolan, lät jag honom gå kvar där.

-I våra svenska skolor har man utbildat elever enligt Darwins lära om det naturliga urvalet. Underrubriken på Darwins kända bok om arternas uppkomst, är "The most favourable races". (=De mest lovande raserna). Det är alltså en klart uttalad fascistisk ideologi i själva rubriken av boken. Och så klagar man över att barnen inte lyder sina föräldrar!

-I våra skolor har man alltså först ut-

Produkt av skolsystemet?

Foto: Tommy Jacobson

bildat elever i nazistisk ideologi, sedan förfasar man sig över nynazister och skinnskallar som i sitt handlingsmönster följer vad de lärt sig i skolan. Solidaritet grundad på social darwinism är omöjlig!

-Skolbarnen får lära sig standard, av-

*Jag visste hur
nedbrytande
skolsystemet
var...*

ancemang, utveckling, bra jobb. Detta är målet. Men eleverna blir söndertraskade och deformerade av lära sig att de är ett resultat av slumpen. Det finns inget hoppfullt eller glädjande i att simma omkring i ett strandlöst slumphav utan botten.

-I den officiella historieundervisningen får barnen också lära sig att Sverige var neutralt under andra världskriget. Eller att vi i det närmaste stöttade de allierade. Vi vet nu att så var inte fallet. Till exempel Maria-Pia Boëthius bok om nazismen säger väl tillräckligt! Självt har jag läst den boken, och blev verkligen väckt – och skakad.

Generationerna som växt upp efter kriget har blivit lurade. Jag skäms, när jag inser hur vi i skolorna blivit lurade – och lurat eleverna.

-I det svenska samhället har man för-

*Svensk grundskola deformerar barnen.
Den ruinerar
dem själsligt.*

kastat Guds lag. Det innebär att vi kommer att få en totalitär laggivare. Hitler var inte den siste diktatorn i Europa.

När Kenneth för en pingstpastor anförtrodde sina inre konflikter och samvetsbetänkligheter angående sin roll som lärare i detta skolsystem, påpe-

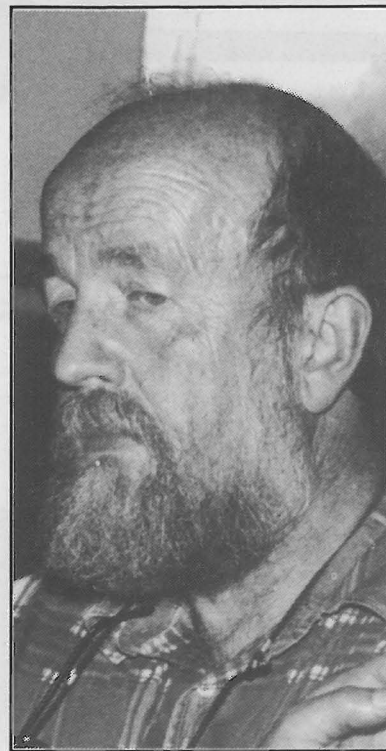

Foto: Stina Fridolfsson

Kenneth Gimbergsson

kade pastorn att han hade en mycket viktig uppgift i skolan – som surdeg. Kennet berättar om detta, och kommenterar upprörd:

-Surdeg! Det är ju det farligaste som finns! Osyrat bröd är inte lika gott som syrat, men det är rent, och det ger liv.

Kenneth kan sin bibel, och har även forskat grundligt omkring de traditioner som styrde Israels folk. Det är givande att lyssna till honom:

-Den judekristna tron är logisk och sann. Det judiska tänkandet bygger inte på känslökickar. När bibeln talar om brödet, och hur man skulle rensa bort allt syrat bröd, är det en bild på Guds Ord. Syrning är farlig. Den ger smaker som gör att man tappar fotfästet. Syrningen hör till de grekiska filosofernas sankmarker. Brödet ska vara det enkla, rena, som kommer ned ovanifrån.

Kenneth förklarar stilla:

-Jag tror på det osyrade brödet! Jag tror på Jesus Kristus.

Och så avslutar han med en appell till skolbarnen:

-Ni kanske tycker att ni inte får lära er så många spännande saker i hemundervisningen. Ni kanske ibland tycker att era föräldrar är tröga. Men ni ska be för era föräldrar. De är mycket viktigare än skolan!

DEFORMERAT BARN I SKOLSYSTEMET

Samuel Gimbergsson, Kenneths son, är nu trettio, gift med Maria, och de har en fyraårig dotter som heter Hanna. När det börjar bli aktuellt med skolgång för lilla Hanna, så ligger tanken på hemundervisning närmast. Samuel berättar sina erfarenheter från skolan:

-I låg- och mellanstadiet hade jag en frälst lärarinna av gamla stammen. Fastän vi var så många som 28 elever i klassen, hade hon pli på oss, och det gick bra i skolan. När hon ett par år senare pensionerades, märktes genast att det blev annan atmosfär i skolan.

-Jag gjorde en väldigt stark gudsupplevelse ganska ung. Jag fick ett direkt tilltal från Gud om att jag måste döpas. Det var en förkrossande erfarenhet. Än om jag inte gick på och pratade så mycket om min tro i skolan, så markerade jag att jag var frälst.

Mobbing

När Samuel började högstadiet, fick han åka en bit till ett större samhälle, Björna. Där var ämnesundervisning, och flera av lärarna var kristendomsfientliga, och de kunde vara ganska försmädliga mot honom.

-Jag minns särskilt en lärare, som var både socialist och darwinist, hur han tråkade mig och slog ned på den kristna tron med olika illfundigheter. När han skulle gå igenom Darwins utvecklingslära, så höll jag mig borta från lektionen, jag satt i videorummet. Sen

fick jag av kamraterna höra att han gjort en spydig kommentar om dem som var fega och inte vågade möta fakta som de är...

Barnen är så förråde och hårda idag!

-Jag var också mobbad av kamraterna för att jag var så liten. Varje morgon hade jag ont i magen, och låg på soffan hemma och gruvade mig för att gå till skolan. Pappa blev upprörd för att kamraterna slog mig, och hade styrketräning med mig.

Vid ett tillfälle ställde sig en storvuxen skolpojke i vägen för mig, så att jag inte kunde gå till mitt skåp. Jag höll på att missa bussen. Då tog jag tag i honom och slängde honom tvärs över rummet. Det kom så plötsligt, ingen visste om att jag fått sådan styrka. Efter det fick jag vara i fred.

Förråde barn

Och nu börjar det alltså bli dags för familjen Gimbergsson att fatta beslut om dotterns fostran och utbildning:

-Det har ju skett stora förändringar i skolan under de senaste tjugo åren. Förutom vad jag själv märker, har ju pappa berättat mycket. Barnen är så förråde och hårda idag. Förr hade ju

lärarna i alla fall auktoritet, och en viss fromhet satte präg på skolan. Man hade normer och moral, som numera är helt borta.

Även förskolorna präglas av normlösheten, berättar Samuel.

-Jag hade ett arbete intill ett dagis för några år sedan. När min farfar kom för att hälsa på mig där, kom barnen farande och svor mot honom, och bad honom försvinna därifrån. De ville inte att en gammal gubbe skulle få gå där oantastad. Och det här var alltså barn i fyraårsåldern.

Vid ett annat tillfälle sprang en pojke runt med en käpp och stötte småflick-

Vi föredrar hemundervis- ning för vår lilla flicka!

orna i underlivet. Jag blev arg, och tuktrade honom rejält. Dagsfröknarna kom och tackade mig för hjälpen att hålla ordning där. Själva skulle de inte ha vågat göra något. Pojken var dessutom son till en politikerpamp i trakten...

Den unga familjen Samuel och Maria Gimbergsson är helt överens:

-Vi vill inte att vår flicka ska behöva gå skola i en sådan miljö. Därför fun-derar vi på hemundervisning.

"Skolan är en KATASTROF!"

Tidningen Aftonbladet, publicerade nyligen en serie artiklar om "det katastrofala tillståndet i den svenska skolan".

Den kände mediaprofilen och författaren **Herman Lindqvist** avslutade med en artikel, som var en fruktansvärd vidräkning av det svenska skolsystemet. Vi plockar några citat ur hans artikel, som hade rubriken "Skolan är en katastrof".

-Den svenska skolan är en skandal

och huvudansvaret för detta faller naturligtvis på politikerna som format skolan. ---

-Det är lärarkårens feghet och de intellektuellas okunnighet, som tillåtit politikerna att skapa denna katastrofskola. Katastrofen ligger på många plan, det som upprör mig mest är att huvuddelen av eleverna i dag kan lämna gymnasiet med ytterst diffusa kunskaper i det egna landets historia, litteratur och nationalarv. ---

-Identitetslösa surfar de omkring i cyber space, för att "söka information". Så småningom kommer hela denna IT-generation att kraschlanda med ett brak. ---

-Snart måste skolan förmodligen göras om ännu en gång, vilket betyder att ytterligare många årsklasser av den svenska ungdomen kan betrakta sin utbildning som bortkastad och värdelös.

ARNE IMSEN

SAXAT:

"Seklets största fiasko"

På denna sida lyfter vi fram några klipp från skrifter, artiklar och referat från tal om den katastrofala ungdoms- och skolsituationen, samtliga av ARNE IMSEN. Under decennier har han pekat på det profetiska ordet och varnat för utvecklingen. Citaten omspannar tiden 1964 -1991.

KARAVANER AV RULLANDE bordeller drager idag fram genom landet. Ungdom skövlas och brinner ner redan i tonåren, fördärvade av alkohol, nikotin, narkotika, rockgalor, sex och kriminalitet, men utvecklingen står inte att hejda. (*I världen men icke av världen, 1964*)

□□□

LIVSOMRÅDE EFTER livsområde avpersonifieras och byråkratiseras. Familjen drabbas också av denna strukturförändring. Hemmen förlorar närhet, intimitet och värme. Sårbarheten och främlingskapet förstärks.

Närmiljön ändrar karaktär för socialt umgänge, avbördad inbördes omsorg. Detta vacuum utfylls vanligtvis med de universalmedel som finns inom räckhåll. Diffusa och svårdefinierbara besvär av otillfredsställelse, depressioner, självförakt och håglöshet blir anknytningspunkter för lockelserna från en konstlad värld med en kravlös skentillvaro.

En stat, vars myndigheter finner det angelägnare att utrusta skolbarnen med kondomer än med den heliga skrift - Bibeln, demonstrerar en häpnadsväckande inkompetens och förslagenhet. Det är detta charlataneri som körs fram med ekonomiska, tekniska, organisatoriska och personella resurser utan tidigare motstycke.

Intensivt och metodiskt präglas de unga för en nyhednisk livsstil. Detta skrupellösa uttryck för kränkande behandling ska göra promiskuiteten njutbar och riskfri, utan aidsvåador. (*Kärleksfull Åga, 1991*)

□□□

DET ÄR SJÄLVA SKOLAN som barnen får idéerna till vad de senare kommer att förkroppsliga.

Det absout farligaste som existerar för modern svensk ungdom är skolan. Skolan påskyndar nämligen upplösningen genom att skapa intellektuella och mentala förutsättningar för den. I de fall där de naturliga känslorna, som förenat föräldrar och barn, slitits sönder, kommer skolmiljön att hjälpa den redan bearbetade ungdomen att skynda vidare på samma väg.

Spärrarna är i många avseende redan forcerade genom det man absorberat. Genom de inspirationer man får i skolan, får man hjälp att gå ytterligare ett steg på samma väg. (*MR 2/78*)

□□□

BARNEN HÖR FAMILJEN TILL. Vi märker dock att villkoren för familjens existens håller på att undermineras, så att familjen börjar förlora sitt inflytande i samhället. Tyngdpunkten håller i många väsentliga avseenden på att flyttas från familjen till samhället.

Då kommer hela problemet med föräldraauktoriteten in i bilden. Det ingår ju i den moderna livsfilosofin att störta alla auktoriteter. Bara det att föräldrar skall kunna kräva lydnad av sina barn verkar idag vara en orimlighet. Frågan är väl om inte föräldrar med sådana krav med tiden kommer att betraktas som samhällsfientliga.

Alla dessa upplösningstendenser leder fram till ett tillstånd av rotlöshet och splittring, personlighetens sönderfall och degenerering. Det sker på praktiskt taget alla områden.

Efter vissa bestämda utvecklingslinjer följer degenereringen, tills den andligt stympade och helt avsjälade människan står som slutprodukt. Då har evighetsdimensionen i människans liv gått förlorad och hon har degraderat sig till en animalisk driftsvarelse. Hon lever enbart för att mätta stundens behov. Allt vad hon gör kommer att präglas utav ett saknat evighetsperspektiv.

Föräldrar, skall vi vinna våra barn för evigheten, måste vi se till att vi kommer före satan och de onda makterna. Vi måste se till att barnen från första början blir fyllda med Guds ord. När de kommer in i svårigheter och lidanden, genom den miljö de lever i, måste de uppleva, att det också finns en bärande kraft, som kan övervinna det onda runt omkring dem. (*MR 1/78*)

□□□

I BIBELN HETER DET: "I barn, varen edra föräldrar lydiga i Herren."

De här principerna hänger inte i luften utan de är förankrade i Jesus Kristus. Med andra ord kan vi inte acceptera Darwin, Freud, Marx, Kant, Hegel eller några ur den rika floran av beteendevetenskapare som auktoriteter. Därför kan vi heller inte vara nöjda med att komma undan skolans påverkan i kristendoms- eller religionsundervisningen. Vi måste ifrågasätta hela läroplanen.

Vem har bestämt läroplanen? I varje fall inte föräldrarna och definitivt inte de väckelsekristna föräldrarna. Vem har vidare givit innehåll åt läromedlen? Ja, det är verkligen inte det väckelsekristna folket. Verkligheten är ju att hela den ideologi, som bygger upp vårt samhälle, också bygger upp vårt skolsystem. Vartenda ämne är mer eller mindre genomsyrat av denna ideologi. Nu kommer vi emellertid med Bibeln i handen och förklarar att vi vill fostra våra barn efter Guds ord.

Det heter i Bibeln vidare: "Hedra din fader och din moder. Först detta bud har ett löfte med sig, för att det må gå dig väl och du må länge leva på jorden."

Den här undervisningsformen har framtiden för sig. Då alla andra är förbrukade och har visat sig sakna kraft att skapa en positiv, kreativ, sund och sann miljö, är det dessa undervisningsformer, som kommer att bestå. Det är alltså oändligt viktigt att barnen redan på ett tidigt stadium får naturliga relationer till föräldrarna. Vad som först måste till är, vad jag vill kalla, emotionell träning. För det andra är det social träning och för det tredje intellektuell. I alltsammans detta är hemmet grunden.

Där samhället på grund av produktionen kräver produktionsfaktorer eller konsumenter, där ställer vi oss med andra ord inte bara reserverade eller skeptiska, utan avvisande. Vi måste gå vår egen väg. Vår uppgift får inte i första hand handla om utbildning utan bildning och gå ut på att skapa rätt atmosfär.

"Hedra din fader och din moder..." Vad är det för något? Det hör inte hemma i en pluralistisk och demokratisk jämlikhetsvärld, där man nivellerar alla värden och där det betraktas som något av förtryck att barnen visar vuxna aktning och äldre människor heder. På det här området får vi ta upp kampen. (*MR 12/80*)

Profetisk bön: "HERRE, förnya i dessa år dina gärningar!" Habb 3:2

Hur kom fisken upp på land?

FRED ÖRTEGREN

Det som varje bibeltroende redan visste, att människan inte har sitt ursprung ur en slemmig varelse som kravlade sig upp på land, bekräftades för varje lyssnare till SR:s P1, vetenskapsradion lördagen den 2:a maj. Inslaget på ca 15 min, annonserades som:

"Fisken som aldrig klev upp på land, lundaforskare ställer evolutionsteorierna på huvudet."

Det som föranledde programmet var att en grupp lundaforskare under ledning av Ann-Sofie Rasmussen nu hade publicerat sina rön i tidskriften *Journal of Molecular Evolution* (1998, sidorna 382-388). Granskarna hos *Nature* och *Science*, två av de ledande vetenskapliga publikationerna i världen gav forskarna i Lund ett positivt gensvar, men vågade inte publicera rapporten. Resultaten var för omvälvande.

Forskarna har med molekylärbiologiska metoder jämfört arvsmassan (DNA:t) hos mitokondrierna, cellernas energiomvandlingscentraler och därigenom sökt att fastställa släktskapen mellan olika primitiva fiskar. Det visade sig då att förväntat närbesläktade arter som pirålar och nejonögon inte kan vara så närbesläktade som man tidigare ansett.

När sedan jämförelsen gjordes med den förmodade utvecklingen mot ryggradsdjur så stämde ingenting längre, eller som reportern uttryckte saken, "Mönstren som man tidigare tagit för givna stämmer inte alls med molekyl-

ära data, t ex så visar det sig sedan att lungfiskar och kvastfeningar inte hamnar på samma utvecklingsgren som fyrfotadjuren, och fyrfotadjurens utveckling började innan lungfiskar och kvastfeningar fanns till"

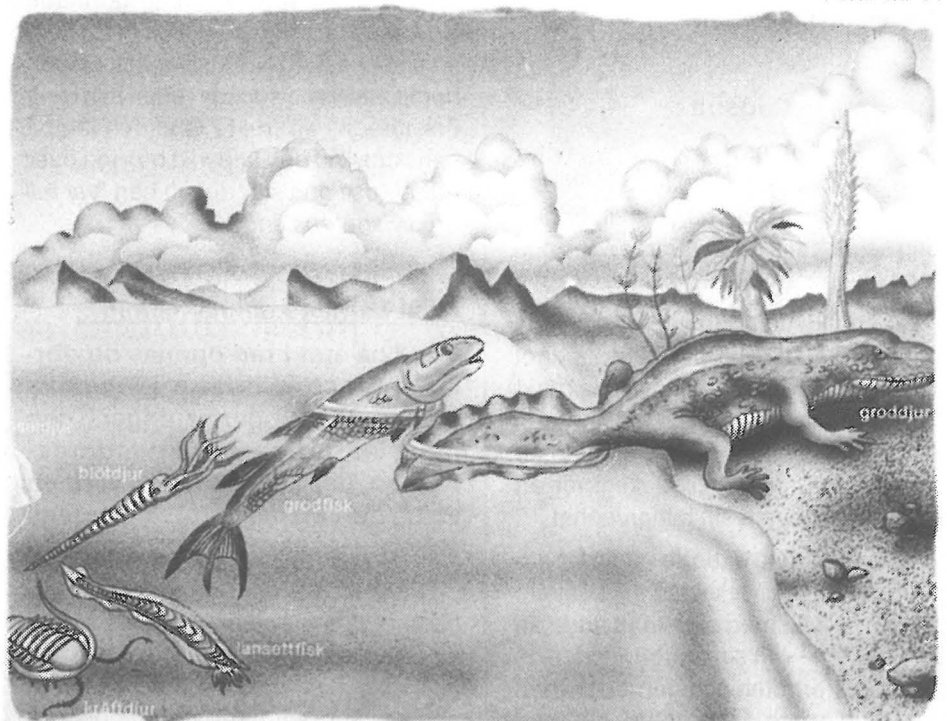
Ja den här forskningen tycks verkligen innehålla sprängstoff för vårt av evolutionismen så indoktrinerade folk, och förtjänar nog all den mediala uppmärksamhet den kan få även om det nog är troligt att både en och annan satte kaffet i halsen när programledaren inledde så här:

"Den bild vi haft av utvecklingen, att de fyrfota djuren och människan stammar från fiskar som med tiden har utvecklat ben och kravlat sig upp på land, den bilden stämmer inte, anser en grupp forskare i Lund. De har analyserat och jämfört genetiskt material från flera djurgrupper och sett att något är grundläggande fel i vårt sätt att beskriva utvecklingen. Fiskarna är inte ens släkt med fyrfotadjuren säger Ann-Sofie Rasmussen från Lunds Universitet."

Det kanske bör påpekas att för biologerna är människan ett fyrfotadjur, varför det nu kan anses vara vetenskapligt bevisat att människan inte härstammar från fiskarna!

Även om givetvis lundaforskarnas rön, med de för den evolutionstroende forskaren rent revolutionära konsekvenserna, måste vara ytterst svårsmälta, och därför säkerligen lär ha någelfarits extra noga, har man inte kunnat finna något fel på deras arbete. Ann-Sofie var själv till att börja med tvivlande och trodde att det måste vara några fel i

Forts sid 14

Så här illustreras läroböckerna i grundskolan om hur fisken klev upp på land...

Nog tillhör väl barnen GUDS RIKE ?

Dagens unga generation vet mer om kortspel och astrologi än om Herren Jesus Kristus, skriver Berno Widén, förälder till sju barn, och engagerad i hemundervisning för samtliga av dem.

Pilgrimsskolan är en del av församlingen och undervisningsformen finns i Guds ord. I församlingen läggs en grund som håller att stå på då tidsandan vill förkväva oss, menar han.

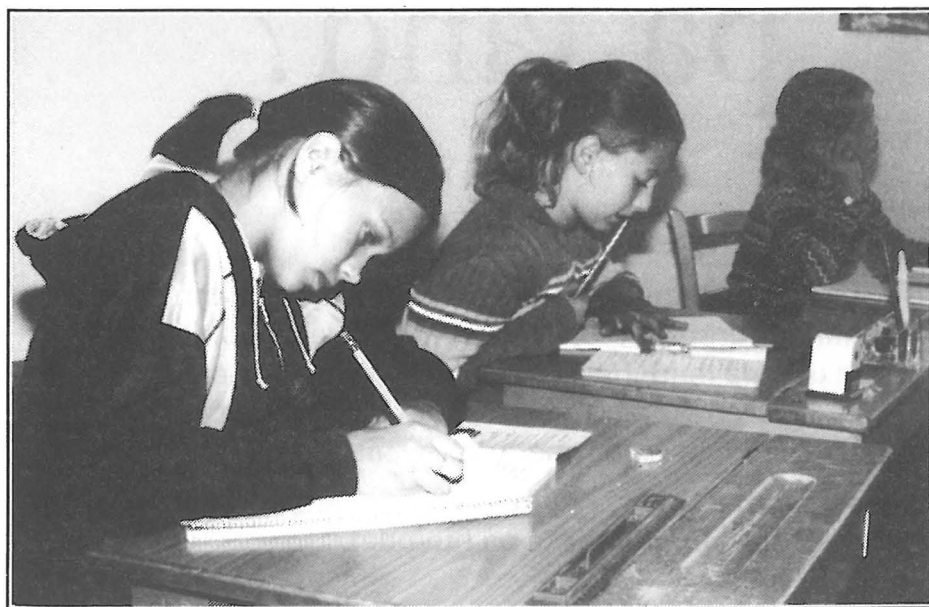

Foto: Mikael Eliasson

Johanna Widén, Emelie Jacobson och Mirey Widén under en matematiklektion.

BERNO WIDÉN

Ett genomgående drag hos Bibelns stora män är att de redan som barn formades och fostrades för den gärning Gud hade i beredskap.

Josua

En av de unga män som bibeln lyfter fram som föredöme är Josua. Redan från unga år visade han en viljeinriktning så att hans karaktär danades och han fick en orubblig tro på Gud.

Vid ett tillfälle hade allt folket fallit i synd. Trots att Gud på ett storslaget och överbevisande sätt visat sin makt när de tågade ut ur Egypten, befann man sig nu i ett läge där upplevelser och känslor inte var tillräckligt för att ståndaktigt bevara sin hängivenhet.

I provets stund skedde ett svårt avfall med dans och lek kring guldkalven. Josua var fylld med en annan ande än sina bröder. Från sin ungdom prioriterade han närheten och gemenskapen med Mose och Mose Gud. "...men hans tjänare Josua, Nuns son, en ung

man, lämnade icke tältet."

Uppenbarelsetältet, som var rest utanför lägret, blev en plats där Josua växte till i andlig vishet och kunskap. Av alla dem som en gång lämnade Egypten, var det bara Josua och Kaleb som nådde fram till löfteslandet. En stor hemlighet var att Josua redan som ung fick lära sig att frukta Gud och lita på hans ord. Vid den tidpunkt han tog över efter Mose död står det att han "var full med vishetens ande..."

Låt barnen komma till mig...

För 22:a året i rad öppnas nu dörarna för ett nytt läsår i Pilgrimsskolan. Hemundervisningen, den mest naturliga undervisningsformen, har sedan starten varit en viktig del i Maranataförsamlingens arbete.

I ett samhälle där politiker, opinionsbildare, lärare och andra idag utropar sin förtvivlan över utvecklingen och den alltmer ohållbara situationen i skolorna, och där fler och fler barn och ungdomar i välfärdssamhället begår självmord

och självmordsförsöken ökar som aldrig förr, får församlingen vara en plats med möjlighet att fostra och forma barnen till sanna gudsmänniskor. "Värj den unge vid den väg han bör vandra, så viker han ej därifrån, när han bliver gammal."

Timoteus

En annan yngling Bibeln lyfter fram är Timoteus. Redan som 15-åring blev han frälst genom Paulus arbete och han visade sig vara ett väl förberett redskap för Gud. I brevet till Filipperna uttrycker Paulus något av den speciella utrustning Timoteus var försedd med: "Jag har ingen som han".

En hemlighet är att finna just i den kärleksfulla fostran han fick redan som barn: "Men håll fast vid det som du har lärt dig och blivit överbevisad om. Du vet av vilka du har lärt det och du känner från barndomen de heliga skrifterna som kan göra dig vis, så att du blir frälst genom tron i Kristus Jesus."

Hemmet - familjen och församlingen är oersättliga platser för bar-

nens fostran och utbildning.

Den rikedom som finns att få i den gemenskapen kan aldrig värderas i klingande valuta. Den är av evighetsvärde. "Jag tänker på den uppriktiga tro som finns hos dig och som först fanns hos din mormor Lois och din mor Eunice och som nu, det är jag övertygad om, också finns hos dig."

...och hindra dem inte!

Skillnader mellan olika undervisningsformer och metoder handlar för det mesta om nyanser på ytan. Egentligen har det ingen som helst betydelse om du väljer en statlig skola eller en friskola med kristet förtecken eller annan ideologi.

Avgörande för inriktningen har vid kritiska tillfällen visat sig vara penningen; beroendet av understöd. Det är där kompromisserna tar form och övertygelsen provas.

Skolproblemen är idag ingen hemlighet för någon. Samhället söker lösa svårigheterna på sitt sätt: Ge barnen rätt gentemot föräldrarna, utbilda flera pedagoger och psykologer som kan stävja brottsligheten i ungdomsvärlden, placera väktare på skolgårdarna etc. etc. i ett samhälle på väg mot upplösning. Synen på familjen, kärnfamiljens sönderfall och upphöjandet av individens skenbart värdefulla ställning är bara tomma ord.

Är det sant att barnen hör Gud till? Varför då fostra barnen för att passa in i ett kultursamhälle, som exempelvis Stockholm? En stad vars utbud får Sodom att blekna. Fly Sodom! lär Guds ord. Det är en ovärderlig uppgift

Gud gett oss, att lysa som himlaljus i världen. Visa på en annan väg. "Och anpassa er inte efter den här världen..."

Pilgrimsskolan tillhör inte världen. Den är en del av församlingen och mönsterbilden eller undervisningsformen finns att hämta ur Guds eget ord. I församlingen ges den rätta guds-bilden. I församlingen läggs en grund som håller att stå på då tidsandan vill förkväva oss. Den dagliga gemenskapen kring Guds ord ger en barlast i livet som inte finns att uppbringa någon annanstans. I församlingen ges de rätta perspektiven på Jesu tillkommelse - det levande hoppet.

Ty himmelriket tillhör sådana.

Tiden är kort! Det budskap kristenheten borde både leva och ropa ut tycks ha tagits på större allvar av fienden. Ett allt större utbud och fler erbjudanden fokuseras och riktas mot barnen. Frestelserna är många och dagens unga generation vet mer om kortspel och astrologi än om Herren Jesus Kristus.

Dataåldern gör intrång med avancerade program där barnen fångas upp av demoniskt influerade spel för att i timmar leva sig in i fiktionens värld. Så blir barnens sinnen och hjärtan redan i tidiga år förstörda och oemottagliga för Guds rike. Sannerligen är det dags att vakna upp och ta budskapet om räddning för våra barn på allvar.

Var med och lägg en rätt grund, så att det Gud bestämt, kallat och utvalt barnen till, får förutsättning att utvecklas.

-Så här skriver man O, man börjar högst upp! Gertrud Johansson gestikulerar och instruerar Johannes, Elaine, Jennifer och Markus, som nyss börjat Pilgrimsskolan.

Välja rätt

Niclas, 16, slutade just skolan. Han kan knappt läsa den här skylten. Är det mänskligt?

Folkpartiet.

Så står att läsa på en stor valskylt tvärs över gatan från vårt redaktionsfönster. Och Folkpartiet är inte ensamt om att dra fram skolan som ett problem som är angeläget att lösa:

**Du väljer själv.
Bättre skola eller lärarbrist.**

Moderaterna

Rapporterna kommer tätt om skolproblemen. Våld, mobbing, droger, ja, till och med mord. Lärare polisanmäler elever, och vice versa. Lärarna flyr från sina tjänster till andra arbetsområden.

I valrörelsen lovar politikerna miera resurser till skolan. Kan det vara lösningen?

1975 sa Arne Imsen:

-Det absolut farligaste som existerar för modern svensk ungdom är skolan. Skolan påskyndar nämligen upplösningen genom att skapa intellektuella och mentala förutsättningar för den. I de fall där de naturliga känslorna, som förenat föräldrar och barn, slitits sönder, kommer skolmiljön att hjälpa den redan bearbetade ungdomen att skynda vidare på samma väg. Spärrarna är i många avseenden redanforcerade genom det man absorberat.

Så här står det i Bibeln:

-Det skall du veta att i de sista dagarna skall det komma svåra tider. Människorna kommer att älska sig själva och vara penningkära, skrytsamma, stolta, hånfulla, olydiga mot sina föräldrar, otacksamma, gudlösa, kärlekslösa, oförsonliga, skvalleraktiga, obehärskade, råa, fientliga mot det goda, falska, egensinniga och högmodiga. De skall älska njutning i stället för Gud och ha ett sken av gudsfruktan men förneka dess kraft. Håll dig borta från dem! 2 Tim 3:1-5

Vad är lösningen? Bibeln kallar det för omvändelse och frälsning!

SF

Kontroll av religiösa rörelser

ARNE BJÖRKMAN

Ryssland har infört en ny religionslag, som begränsar möjligheten för nya församlingar att verka. Belgiska regeringen inrättar ett övervakningsorgan för så kallade sekter. I Bryssel arbetar man på en sektrapport för EU. Och även i Sverige tycks man förbereda en begränsning av människors religiösa frihet.

För nästan ett år sedan antog Ryssland en ny religionslag, som bromsar upp möjligheten för nya församlingar att verka. Man räknar med att den nya lagen kommer att få förödande konsekvenser för alla församlingar som stämplas som sekter. Den kommer också få allvarliga följder för den evangelisationsverksamhet som väckelsekristna rörelser bedriver i Ryssland. Det finns de som påstår att den nya religionslagen var president Jeltsins sätt att avlöna den ortodoxa kyrkan för att den stödde honom under den politiska kampen i landet. Och den ortodoxa kyrkan har anklagat kristna rörelser för sektarism och för att etablera sina kyrkor genom att köpa sig medlemmar.

Kontrollorgan

För nästan exakt ett år sedan mottog det belgiska parlamentet en speciell sektrapport för en ny lag. I den mycket omdiskuterade sektrapporten namngavs cirka 170 religiösa rörelser i Belgien, bl. a. pingströrelsen, Evangeliska frikyrkan, Ungdom med uppgift och det katolska Opus dei.

Den 24 mars i år tog parlamentet ett nytt steg för att göra villkoren svårare för de små religiösa rörelserna i Belgien. Parlamentet följde därmed den belgiska regeringens rekommendation att upprätta ett övervakningsorgan, som är underställt justitiedepartementet. Detta kontrollorgan ska bevaka och rapportera alla religiösa rörelser som betraktas som sektaristiska. Man kan nog gissa att den katolska kyrkan har sin del i det hela.

Den belgiska staten vill liksom den ryska ha total kontroll över alla rörelser, kristna eller nyhedniska, som den upplever som ett hot mot samhället. Medborgare som tänker fritt och som vill leva efter sin livsåskådning är ett sådant hot.

Det är parlamentet och regeringen

som nu tillsammans ska utse 24 ledamöter, som ska fungera som övervakningsorgan. För att bli invald i kontrollorganet måste man ha kunskap, intresse och erfarenhet av så kallade "destruktiva sekter". Enligt de belgiska myndigheterna är en "destruktiv sekt" en grupp människor, "som är eller utger sig för att vara filosofisk eller religiös till sin natur men som i sin struktur och verksamhet bedriver illegal verksamhet vilken skadar individen, samhället och mänsklig värdighet".

Under sektdebattens gång gjorde parlamentet ett förtydligande: att man måste göra skillnad mellan harmlösa sekter och farliga sekter. Till de harmlösa sekterna räknas pingströrelsen och övriga frikyrkor. De tidigare väckelsekristna församlingarna, som en gång

Den mycket omdiskuterade sektrapporten namngav cirka 170 religiösa rörelser i Belgien. Ovan arbetsdokumentet och betänkandet från Europaparlamentet.

skakade samhället med sin brännande förkunnelse och profetiska skärpa, ses alltså idag som någonting harm-löst och direkt ofarligt för den antikristliga staten. Saltet har förlorat sin sälta i frikyrkorna, om man får tro de belgiska myndigheterna.

Sektbekämpning i Sverige

I Bryssel sitter österikaren Maria Bergner och arbetar på en sektrapport för EU. Enligt uppgifter MR inhämtat är hon lite mildare än den belgiska regeringen i sin bedömning av sekterna. Men även i EU:s högborg florerar annars samma sektsjuka som i Belgien. Många i Bryssel tycker att Bergners sektrapport är för tandlös. Det är främst tyska kristdemokrater som bjuder hårdast motstånd mot den försiktiga Bergner.

Sektnojan börjar även synas i Sverige. Den 27 februari kallade Regeringskansliet till en hearing om "sektproblematiken". (?) Det var kristna och nyhedniska rörelser som kallades, bl.a. pingströrelsen, Frälsningsarmén, Livets Ord och Maranata. Varför företrädare för antroposoferna, frimurarna och katolska kyrkan inte kallades behöver man inte grubbla över. Det kanske inte är någon tillfällighet att storkyrkoprästen och frimuraren Karl-Erik Nylund just i dagarna kommit ut med en bok om sekter.

Det var den statliga Krisstödsutredningen, ledd av Margó Ingvardsson, som var inbjudare. Hearingen gick av stapeln den 1 april och var inget aprilskämt. Det var blodigt allvar, som säkert kommer att få sina konsekvenser för människors frihet i det här landet. Tidigare hade Krisstödsutredningen nämligen haft hearing med psykologer, religionsforskare, psykiatriker och så kallade "frivilligorganisationer".

Företrädarna för de olika rörelserna fick svara på en hel rad kontrollerande frågor. Hur hearingen avlöpte kan ni läsa om på annan plats i tidningen.

Den statliga utredningen skulle ha presenterat resultatet av sin sektutredning i slutet av mars, men arbetet har blivit ordentligt försenat och väntas inte bli klart förrän i oktober.

Kommittén som utreder de svenska sekterna har kommit till på initiativ av den (ö)-kända fp-feministen Barbro Westerholm. Inte heller tidigare har hon gjort sig känd som en förespråkare för människors andliga och religiösa frihet.

Vad vet egentligen journalisterna ?

ASTA OLAUSSON

Till Dagens Nyheters årliga möte på hemmaplan för sina utrikeskorrespondenter hade man i år också bjudit in sina läsare. Så skedde i Utrikespolitiska Institutets lokaler i Gamla Stan, där f.d. chefredaktören på DN, Anders Melbourn numera är chef.

Avsikten var att DN:s läsare skulle kunna ställa frågor till reporterna, stationerade i olika länder med olika delar av världen som bevakningsområde.

Första delen av förmiddagens möte ägnade man åt Västeuropa och EU, medan senare delen handlade om Östeuropa.

På eftermiddagen tog man upp frågor som rörde Asien, Afrika och USA.

Mikael Edberg, Roger Lindroos och jag gick dit, då vi ansåg att vi hade en angelägen fråga att ställa, som vi var ivriga att få, om inte svar, så mer information om. Det gällde s.k. sekters och religiösa minoriteters situation och rättsliga förhållanden i olika länder i Västeuropa.

Vi har nämligen läst och hört i olika media om hur det blir allt svårare för troende grupper i utkanten av eller utanför de stora, etablerade samfundet att få utrymme för sin existens p.g.a. åtgärder, som samhället i respektive länder vidtar gentemot dem.

Vi har fått rapporter om hur t.ex. en ung kvinna i det katolska Österrike miste sitt arbete som lärare i en allmän skola, därför att hon tillhör en li-

DN inbjöd läsekretsen till möte med utrikeskorrespondenterna.

ten fri pingstförsamling. Men framför allt har vi läst om hur man inom det belgiska parlamentet inrättat en speciell sektkommission, som har till uppgift att hålla ögonen på och bevaka närmare 200 namngivna sekter, vilka finns upptagna på en av kommissionen upprättad lista.

Denna lista omfattar grupper av troende från alla schatteringar; från fria pingstförsamlingar till katolskt troende och icke-kristna troende grupper.

Följden har blivit, fastän man säger att det inte var menat så, att om en religiös grupp vill hyra lokal för en sammankomst, tittar hyresvärden först efter om gruppen finns upptagen på listan. Om så är fallet, blir det ingen lokal. Likaså har arbetsgivare börjat fråga sina arbetssökande om de tillhör någon av sekterna, som finns upptagna på den lista sektkommissionen sammanställt. Svarar den arbetssökande då ja, riskerar han att gå miste om anställningen just därför.

Nyligen fick vi höra om hur Nybyggets församlingar i Le Man i Frankrike inte längre får hyra kommunala lokaler till följd av den hårdnande attityden hos franska myndigheter mot sekter. Så kan vi gå från land till land: Tyskland, Schweiz etc. och notera samma tendens.

I Midnattsropet nr 2 detta år, kunde vi läsa om förhållandena här i Sverige och arbetet som pågår i den av regeringen tillsatta s.k. "sektutredningen".

Forts sid 33

HEMUNDERVISNING...

Forts från sid 5

föräldrarnas motiv, kända och bestyrkta genom historisk förankring i en kristen tradition i de aktuella fallen i kontinuitet med väckelsekristendomens fundamentalistiska bibeltrohet och rättsuppfattning. ---

Det är mer än tillåtet naivt att nedvärdera målsmännens omdöme och med effektfulla fraser ge sken av att en operativ myndighet bättre förmår bedöma vad som är gagneligt för barnen än deras troende föräldrar. Men denna misskreditering är typisk. Precis så illvilligt, ängsligt påpassligt och överlägset behandlas vanligtvis väckelsekristna föräldrar av de revirmedvetna smågudarna i det nonkonformistiska samhället.

Med tanke på att hem- och föräldraundervisningen är den absolut äldsta undervisningsformen ur vilken alla andra skoltyper av samhällelig eller enskild karaktär emanerar, förefaller det vara orimligt tro att nu verksamma skolmyndigheter opererar desorienterade men förutsättningslöst. Helt säkert finns det en handlingslinje, en kamplust och vilja att sanera och socialisera hela tillvaron. Också marginella avvikelser kan bli farliga käppar i framgångens hjul. ---

Givakt för makthavare

Dem det vederbör, bör betänka att en religiös övertygelse äger inte lagstiftningens, politikens eller den allmänna opinionens anpasslighet. Utvecklingen kommer i icke ringa grad påverkas av om samhället väljer generösa eller rigorösa metoder i sitt umgänge med väckelsekristna föräldrar.

Må detta mana oss till skärpt uppmärksamhet och intensiva förberedelser för att rustade och väl preparerade möta den situation samhällets många små och stora utspel i frågor som tangerar religionsfrihetens, yttrandefrihetens och föräldrarättens gränser, varslar.

Var inte för säker, också Sverige kan få en underjordisk kyrka inom överskådlig tid! En servil och synkretistisk kristenhet på reträtt är en vältäckande garant för sådana frontförändringar hos och framryckningar för statsmakterna

(Ur MR nr 16/78)

SAXAT FRÅN BREVSÖRDEN:

Vad jag vill säga med en hälsning med förvissning att Jesus snart är här, är följande:

"En gammal mentalitet strömmar fram under ekumenikens kläder, den förändrar ingenting av Roms gamla lärosystem eller fråntar påven hans primat, när han historiskt en gång berövade den helige Ande hans tillförordnade överhöghet över församlingen. Andra ekumeniska strömmar förenar sig med den från frikyrkan, protestantiska, reformerta och andra kyrkor i ett gemensamt intresse, som är lika avlägset från evangeliets sanningar, som någon av Roms gamla villolärar. Vi lever profetiskt i den tid när alla "kyrkor" som inte bevarat sin rena oskuld, trolovade med Kristus, ska avslöja sig med sin skökomoder i ett manifest med början i Rom och Petersplatsen för att dra vidare med demokratins folk (folkväldet) i strid upp mot Jerusalem."

Därför är det viktigt att "vi utanför lägret" bevarar vår oskuld så vi inte blir prigsivna och med dem drar upp emot Jerusalem. Det var ju när de fem visa jungfrurna blev lämnade ensamma "där utanför lägret", som insläppet skedde enligt en liknelse i Bibeln om himmelriket.

Det här med det andra, gör att jag längtar efter att finna en utväg att besöka er och med er delta i arbetet med budskapet att Jesus kommer snart.

Maranatahälsningar

"Nej, ni har kommit till Sions berg och den levande Gudens stad, det himmelska Jerusalem, och står inför mångtusende änglar en festförsamling av alla förstfödda, som har sitt namn i himlen. Ni står inför Gud, allas domare, inför andarna av de rättfärdiga, som har fullkomnats, och inför Jesus, Förmedlaren av ett nytt förbund, och det renande blod som talar starkare än Abels. (Hebr 12:22-24)

Som troende har vi redan del i det himmelska Jerusalem genom att Jesus regerar i våra liv, den helige Ande alltid är med oss och vi har gemenskap med varandra. Den hela och fulla verkligheten av det himmelska Jerusalem beskrivs i Upp 21. Halleluja! Tänk att vi är med i detta underbara, som snart skall ske: Uppryckelsen, som vi läser om i 1 Tess 4:16-18.

Med denna hälsning ville jag skicka efter kassetbanden från "10 profetiska bibeldagar".

Gud välsigne eder! Jes. 4:5

Till Midnattsropet!

Var god och upphör med att sända er tidning till oss. Vi vill bespara postverket mödan att släpa hit onödigt bråte. Tidningen läser vi inte, och dess papperskvalitet lämpar sig dåligt för vår vedpanna, så vi har då rakt ingen nytta av att ni skickar den. Stryk alltså våra adresser.

Karmelitklostret, Rydebäck

Tack för en fantastisk tidning, som leder oss arma människor i "rätt riktning". Jag tycker hela tidningen "utstrålar" någonting mycket gott, i denna mörka tid. Den strålar som ett ljus, och den är inte övertäckt. Fridshälsningar till er alla. Vi möts i bönen!

"För ett öppet kulturhus!"

Maranataförsamlingen i Stockholm ordnade möte i Kulturhuset, Jönköping, i våras. Mötesbesökarna möttes då av protestaktioner med flygbladsutdelning från en grupp anarkister.

När Maranata återkom med förfrågan att hyra lokal blev det avslag. På begäran om motivering, skrev Kulturhusets nyvalde ordförande *Erik Lindfelt* (fd ordf i RFSL, Jönköping):

Arbetsutskottet i Kulturhusets styrelse har givit mig i uppdrag att formulera en motivering till varför Maranataförsamlingen inte är välkommen att hyra lokal.

Först vill jag dock återigen - och skriftligen - beklaga det bemötande som Maranata fick i våras hos oss. Föreningen Kulturhuset stod inte bakom dessa aktioner. Att sabotera möten är fel. Denna metod har ju däremot er församling vid flera tillfällen använt sig av, till exempel när Maranata hetsade som värst mot landets homosexuella i samband med de homosexuella frigörelseveckorna i Stockholm under 80-talet. Maranata har också ett digert register när det gäller hets mot andra grupper och riktningar, som katoliker och socialarbetare.

Sammantaget gör detta att vi säger nej tack till er förfrågan om att få hyra lokal.

Till brevet fogades tio punkter, daterade 1 juni 1998, om grunden och gränserna för Kulturhuset. Och sista punkten lyder:

10. För ett öppet Kulturhus! Men toleransen har gränser!

Ett hus för alla måste kunna skydda

sig mot åsikter och krafter som inte respekterar andra. Hat, hets, hot, våld och uppvigling har inte plats i huset. Rasistiska och främlingsfientliga grupper är därför inte välkomna. Religiösa hetsmakare får söka sig andra mötesplatser. Sexism och homofobi är huset emot, eftersom sådana åsikter nedvärderar människor på grund av deras kön eller sexuella läggning. Uppmaningar till våld strider också mot husets anda och själ eftersom detta hotar själva öppenheten.

Maranatas talesman bemötte i brev:

Eftersom jag inte kan tro att Föreningen Kulturhuset har för avsikt att inskränka demonstrationsrätten, yttrande- och religionsfriheten för etablerade medborgare och deras lagliga verksamheter och demokratiska rättigheter, insisterar jag på ett förtydligande av dina svar på mina ställda frågor:

1. Varför får inte Maranataförsamlingen i Stockholm hyra Kulturhusets lokaler för sin mötesverksamhet? Motiv och stadgar!

2. Efterlyser behörigt protokollsutdrag för avvisningsbeslutet.

3. Utgöres föreningen av individuellt eller kollektivt medlemsskap - eller bådadera.

4. Vilka är styrelsens medlemmar?

Beskeden som jag fått gör mig funderad, med tanke på att en stor del av föreningens verksamhet finansieras med skattemedel och borde utesluta diskriminering.

Vid pressläggningen väntar Maranata fortfarande på svar.

AO

KORTNYTT

Fritt fall

Under den hektiska valkarusellen fick Alf Svensson i ett radioprogram frågan om vad han skulle föredra: "Fritt fall" på Gröna Lund eller ett väckelsemöte hos Ulf Ekman.

Han svarade, snabbt och tveklöst:

-Fritt fall på Gröna Lund!

Jaså?

Kris i skolvärlden

Var tionde plats i högskolans lärarutbildning står tom i höst.

-Lärarjobbet har blivit tuffare. Många drar sig, förklarar en tjänsteman. Det gäller att ge konkurrenskraftiga löner, för att locka ungdomar till utbildningen.

Tio barn i åldern 12-14 år hämtades från skolan till polisförhör för eventuell inblandning i mordet på den fyra-årige pojken i Arvika.

SF

Annonblockaden

Den utdragna behandlingen av Konkurrensverkets anmälan mot tidningen Dagen för dess annonsblockad mot Hotell Pilgrimshem och Bällsta Taxi har nu nått nästa etapp. Tingsrätten upphävde Konkurrensverkets beslut om åläggande för Dagengruppen att inkomma med uppgifter. (15 juni 1998, Å 8-150/96))

Konkurrensverket överklagade till Marknadsdomstolen, med yrkande att den ändrar Stockholms tingsrätts beslut och fastställer Konkurrensverkets beslut den 29 oktober 1996.

På begäran från Marknadsdomstolen, har Dagengruppen uttalat sig. I yttrandet tillbakavisar Dagengruppen vad Konkurrensverket anför i sitt överklagande:

"Konkurrenslagen är inte tillämplig i förevarande fall, varför någon skyldighet att efterkomma ett åläggande enligt paragraf 45, 1 p konkurrenslagen om att lämna svar på frågor om påstått missbruk av dominerande ställning genom annonsvägran inte föreligger."

Konkurrensverket har nu tid fram till 12 oktober att reagera över Dagengruppens svar.

AO

Pilgrimshem
Hotell & Vandrarhem

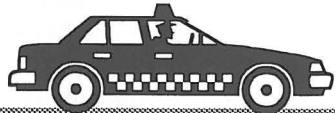
1/2 landningsbana
från Bromma flyg!

E. 545:- inkl frukost
D. 650:- inkl frukost
V-hem 120:- /bädd

Bällstav. 100, Bromma (vid grind B)
08-627 55 55
-För prisets och miljöns skull!

BÄLLSTA TAXI
Alltid med sitt
BÄ(LL)STA PRIS!!

Sthlm-Arlanda
340:-

08-28 25 22
Tryggare kan väl ingen fara...

LIVSUTFLÖDE ...

Forts från sid 9

representanter för ett kyrkligt system. Vi måste komma som en medmänniska som har upplevt Jesus Kristus personligen i sitt liv. Vi ska inte tala så mycket om vår personliga *frälsning* – vi skall tala om vår personliga *Frälsare*. För han är centrum. Alltsammans finns där.

Gud blir människa. Jesus blir medmänniska. Han är som du och jag och delar precis samma villkor, problem och svårigheter som du och jag. Skillnaden är naturligtvis ändå stor; för det är Gud som blir människa. Detta är ett mysterium. Vi kan säga: Gud har blivit människa, och han uppenbarade sig i människan Jesus Kristus. Han växte upp i Nasaret.

Han hängdes upp på ett kors och dog, får vi berätta om vidare, men Gud uppväckte honom från de döda. Gud antog människogestalt, och det gjorde han av en enda anledning – han älskar oss med en kärlek som det inte finns några gränser för.

Joh 3:16 *Ty så älskade Gud världen,*
3:36 *Den som tror på Sonen har evigt liv.*
6:35 *Jag är livets bröd, den som kommer till mig skall aldrig hungra, den som tror på mig skall aldrig någonsin törsta.*
6:40 *Ty detta är min Faders vilja att var och en som ser Sonen, och tror på honom, skall ha evigt liv.*

Vi måste kunna föra fram den här personen, Jesus Kristus, inför människorna. Det är honom det handlar om. Att förstå detta att han älskar varje individ, oavsett om det är en man eller kvinna, oberoende av ras, hudfärg, hårfärg... Han har inte anseende till personen, han älskar alla. Och det är inte en gros, utan han ser till varje individ...

Att göra Jesus intressant

Nu kommer det an på dig och mig – det är vår uppgift att göra Jesus intressant, att göra honom attraktiv. Gud vill att alla människor skall bli frälsta. Han skickar inga änglar som missionärer, men han har sänt dig och mig. Församlingen är den som har uppdraget att ge människorna det här budskapet, att informera om honom och göra honom känd för mänskligheten.

Hur bär man sig åt? Man måste naturligtvis ha en personlig upplevelse av Jesus, man måste ha blivit delaktig av

hans gudomliga liv, man behöver bli beklädd med kraft från höjden, och äga detta inneboende gudsliv.

Men det finns så många saker som kan hindra oss, som döljer Jesus i våra liv. Men det är en process som börjar när vi föds på nytt, det är själva början till en personlighetsomdaning. Inte för att vi skall bli lika varandra, men för att vi skall bli lika honom.

Jesus vill ta fram det bästa som finns hos var och en, för det finns verkligen någonting fint hos människan! Varför? För Gud har ju skapat oss. Han har inte gjort något skräp. Han sade: Allt var gott. Allt var välbehagligt. Vi är skapade till hans avbild. Men vi vet att det kom in någonting som fördärvade alltsammans. Men tänk att det finns upprättelse. Det var därför Jesus kom, för att uppsöka och frälsa det som var förlorat.

Och vi var verkligen förlorade. Det fanns inga möjligheter till gemenskap och kontakt med Gud. Det fanns bara en lösning, denna suveräna lösning –

Vi kan komma till människor som är dömda till döden – vi är dömda till döden allesammans – med denna frälsningens livboj. Det är personen Jesus som har gjort allt i vårt ställe, ja, vi kunde ju inte göra det, vi hade ju ingenting att komma med.

Det är din uppgift att måla honom för människor så att de upptattar att detta är svaret, lösningen. Det är därför Satan är så oerhört angelägen om att understödja allting som kan distrahera och störa. Det är därför radion står på jämnt, det är därför det är tv dygnet runt, och tidningar och publikationer. En flod som gör att vi inte kan tänka, att vi inte kan sätta oss ner och lyssna på honom som talar.

Missriktat engagemang

Har du sett dem som har radion på jämnt? Om man stänger av den så vet de inte vart de skall ta vägen. Varför? De börjar tänka helt plötsligt, det kommer tankar och funderingar. De vill inte vara ensamma, för då kommer det tan-

*-Gud hör ropen.
Hör du och jag
ropen? Eller har
vi satt oss ner i
bekvämlighetens
soffa och satt på
hörlurarna?*

Gud blev människa. Han tog på sig skulden, synden, alltsammans. Han blev gjord till synd på korset, men han dog inte för sin egen synd.

Därför kunde han i triumf gå ut från dödsriket, döden kunde inte behålla honom. Döden kunde inte behålla Jesus, för döden har sin förutsättning i synden, men Jesus hade ingen synd, och därför kunde Gud uppväcka honom från de döda. Den sista av dem, han blir en livgivande ande. Han är den som ger oss liv, gudomligt liv.

kar, som de är inte är vana vid och inte kan bemästra, därför måste det vara ljud hela tiden. Missriktat engagemang. Den opånyttfödda människan är orolig.

Hur skall vi kunna bryta igenom den där barriären? Hur skall vi kunna nå människors hjärtan? Kommer vi med våra läror så når vi huvudet, i bästa fall. Men det här är mycket bättre än några läror. Människor känner om det är någonting äkta, om det kommer från vårt hjärta, att vi är angelägna, har omsorg

och kärlek. Nog kan människor se skillnaden på artisteri och ett livsutflöde!

Det gäller att ha ett öra för människors rop. Det kom ett rop från Sodom och Gomorra, som inte Lot hörde, men Herren hörde. Och det finns ett rop i Stockholm, i Sverige. Över hela vår jord finns det ett rop ifrån människor. De fattiga, de hemlösa, de exploaterade.

Hör du ropen?

Gud hör ropen. Hör du och jag ropen? Eller har vi satt oss ner i bekvämlighetssoffa och satt på hörlurarna? Det finns ett rop från människors hjärtan, fast de inte vet om det. Vi behöver inte göra oss frommare än vad vi är. Själavinnandet måste bli en målsättning, ett behov. Vi har fått ett förstånd, Gud vill att alla människor skall bli frälsta. Kan det bli vår vilja och vårt engagemang detta, att Gud vill frälsa?

Vi har fått ett liv av Gud och det finns kraft i detta gudomliga liv. Det finns på vår insida, i vår personlighet. Gud har inte givit oss det andliga livet som en ryggsäck utanpå vår personlighet. Han har planterat det i vårt innersta, i vår egen ande, och därifrån skall det här nya livet växa, in i vår personlighet, psyke, vilja, känsla och förstånd. Sedan kan det komma ut ben och armar också så att man kan börja gå och göra någonting.

Det kanske inte sker på en sekund, men det är en process som kanske kan börja i ditt och mitt liv. Det kanske inte sker genom chockverkan, men det kan bli en inriktning. Jesus sa inte att vi måste känna på det och det sättet för att kunna gå ut. "Gå ut", sa han.

När vi börjar sätta oss i rörelse – då kommer Guds kraft. "Jag är med eder alla dagar." Jesus vill möta oss, så att vi blir vittnen, inte stort, pompöst och märkvärdigt. Vi behöver inte tala stort, vi behöver bara någon att tala till. Förmedla insikten, kunskapen, tron, kärleken som vi äger i vårt inre till våra medmänniskor. Nå andra människor med evangelium.

Här brister vi ju. Det kan vi inte skyla på något sätt. Men Gud har inte sagt att vi skall gå med dåligt samvete i hela vårt liv för att vi är ofullkomliga, men han kommer med sin fantastiska nåd och kärlek – vi börjar om! Försök igen! Han kommer till oss och han vill använda oss enkla människor. Vilket privilegium att få vara hans sändebud!

Vandra i umgängelse med Gud!

Det Noa gjorde var helt idiotiskt i människors ögon. Men han visste vad han skulle göra, för han vandrade i umgängelse med Gud.

Britt och David Dahlberg

BRITT DAHLBERG

Jag vill läsa ur första Mosebok några verser från sjätte kapitlet. Det handlar om Noa och den tid han levde i. Vi kan börja från femte versen:

"Men när Herren såg att människornas ondska var stor på jorden och att deras hjärtans tankar och uppsåt ständigt voro allenast onda, då ångrade Herren att Han hade gjort människorna på jorden och Han blev bedrövad i sitt hjärta. Och Herren sa: Människorna som jag skapat vill jag utplåna från jorden, både människor, fyrfotadjur och kräldjur och himmelens fåglar ty jag ångrar att jag har gjort dem. Men Noa hade funnit nåd för Herrens ögon. Detta är berättelsen om Noas släkt. Noa var en rättfärdig man och ostrafflig bland sitt släkte, i umgängelse med Gud vandrade Noa."

Gud var djupt bedrövad, när han såg denna vackra skapelse som han gjort. Det blev helt förstört alltsammans. När man har barn och de inte alls gör som man vill kan man bli mycket djupt bedrövad. Gud är ju vår Fader och han blev väldigt djupt bedrövad när Han såg vad Hans barn gjorde. Sedan ångrade han att han hade gjort dem, människorna och allt skapat.

Det fanns en människa som var rätt-

färdig och ostrafflig ibland sitt släkte, en enda. Men varför kunde han vara rättfärdig? Jo, därför att han vandrade i umgängelse med Gud. Just detta är så viktigt. Hur kan vi vara rättfärdiga, hur kan vi vara ostraffliga i Herrens ögon?

Vi måste vandra i umgängelse med Gud, det är livsviktigt. Noa talade till Gud, och Gud talade till Noa. Gud valde ut den här mannen och gav honom instruktioner: Så här ska du göra, jag kommer att sända en katastrof över jorden; gör så och gör så. Och Noa gjorde som Gud sade. Det här var helt idiotiskt i människors ögon. Men han visste vad han skulle göra, för han vandrade i umgängelse med Gud.

Gud vill använda oss liksom han använde Noa. Han ger oss instruktioner och vi får göra som han säger. Han talar om in i minsta detalj hur vi ska göra. Det är väldigt viktigt att vi verkligen vandrar i umgängelse med Gud.

Det finns så mycket som vill ta plats i våra hjärtan, men om du vandrar i umgängelse med Gud är du ostrafflig. Du får en mur omkring dig, ditt hjärta blir rent, det finns inte plats för något annat än vad Gud vill.

Gud vill inte dela vårt hjärta med något annat, han vill ha hela vår varelse. Vandra i umgängelse med Gud! Amen.

RELIGIONSFRIHET...

Forts från sid 7

darrande ej längre än på hennes kläder. Att förtiga, vad naturen kostar en så eländig människa, som icke kan hjälpa sig själv och utan vämjelse icke kan åses."

Underståthållare Drake gav dessutom i sin skrivelse ett allmänt omdöme om dessa kvinnor:

-De ha var sin bibel, i vilken de äro mycket hemmastadda, och göra inget annat - säger vaktmästaren - än läsa, sjunga och bedja. När man umgås saktmodigt med dem, går det mycket bra. "De tala med mycken fromhet och ödmjukhet men säga dock rent ut sina tankar om andra personers andliga tillstånd, vilket jag förnummit ofta förtörnat prästerna, som gått till dem. Ingen präst har hittills kunnat uträtta något. Det lär ej heller ske i framtiden, att döma av vad jag har talat med dem och hört dem diskutera med biskop Rydélius.

Jag kan ej finna dem okunniga i kristendom. De äro strax färdiga med svar ur sin bibel. Men de kanske äro okunniga i andra böcker. Jag finner för ingen del dem vara med någon elakhet eller skrymteri satta. De mena alldeles upprigtigt. - Men på dem går det lätt att försynda sig."

Underståthållaren frågade kvinnorna hur de hade kommit i denna belägenhet, och fick följande svar:

-Gud har öppnat ögonen och rört våra hjärtan att se det djupa syndafördärvet. Det har skett genom predikan och flitig läsning, trägen bön natt och dag under tårar. Vi ha fått styggelse mot allt, vad Gud förbjuder, och kunna icke göra synd, vad än plåga det än skulle kosta att neka. Därför är det oss ej tillåtet taga städja hos någon husbonde eller matmor, dem vi voro skyldiga att lyda, vad de än befallde. Detta kunde lända till den eller den syndens befördran, och måste vi ofta se och höra allehanda syndigt väsende. Sådant skulle sätta oss i fara att antingen skrymta med eller ock råka i allehanda förtreter, om vi det bestraffade efter Guds ord och vårt samvete.

På Drakes fråga hur de försörjde sig, bedyrade kvinnorna att de inte legat någon till last, utan arbetat för sitt nödortfitta uppehälle, men "ej till syndig prakt och överflöd".

Drake framhåller i sin skrivelse:

-Huruvida de skulle smitta andra, kan jag ej bestämt yttra mig om. Men man kan näppeligen ej vinna många med sådana meningar, sådant leverne. Ty

vår tids kristna ha minsann inte ärnat bli gråmunkar och gå så strängt till väga i sin salighetshushållning, som dessa påstå och verkställa.

Genom underståthållare Drakes ingripande, blev kvinnornas lidanden i möjligaste mån lindrade. Men för den blinda kvinnan, som led av svår skörbjugg, kom hjälpen för sent. Samma år utandades hon sin sista suck i den mörka rådstugucellen vid Stortorget.

En svag kvinna blev där martyr i den hårda och långa kampen för religionsfrihet i vårt fosterland. Men detta dödsfall blev aldrig omnämnt i någon rapport. Det är genom att hon fortsättningsvis inte fanns uppräknad i rapporterna om gråkoltarna, man får räkna ut att hon avlidit.

Hårda slag och nederlag

Efter flera års fruktlösa ansträngningar, verkade prästerskapets "undervisning" röna resultat. Kvinnorna var nedbrutna. Dessutom inträffade en händelse som sänkte dem i djup förtvivlan.

En av de manliga gråkoltarna, Jonas Beckman, besökte kvinnorna, och kom att fatta kärlek till en av dem, Maria. De gav varandra äktenskapslöfte. Men svaga till både kropp och själ, kom de att inleda ett förhållande, så att kvinnan blev gravid. Det var ett svårt nederlag, och prästerna triumferade. Kvinnorna fick inför konsistoriet bekänna att de haft "irriga meningar" men nu ville återgå till både kyrka, nattvard och arbete.

Så fick de befrielse ur arresten, och

Jonas och Maria ingick äktenskap.

De två kvinnorna, som fortfarande satt fängslade, kämpade fortfarande, trots det som hänt kamraterna. Men under 1738 började de vackla, efter sju omänskliga år. Annika i rådstugan och Anna, som suttit på spinnhuset rättade sig efter kyrkans krav för att bli utsläppta.

Med oförtrutet nit hade alltså den absolutistiska kyrkan, som hade statligt monopol på "själavård" i vårt land, krossat dessa kämpar. Men det var bara en skenbar seger.

I en tid, då tjänstehjon, och då isynnerhet kvinnor, hade små möjligheter till skolning, och två hundra år innan kvinnan fick rösträtt, skapade några fattiga och oansenliga kvinnor oro och förtret hos hela huvudstadens etablissemang. Deras bibelläsning, böner och sång genljöd från de hålur där de satt fängslade.

Det Filadelfiska Sällskapet

Samtidigt som dessa gråkoltar satt på tukthus, grundades i huvudstaden Sveriges första friförsamling, Filadelfiska sällskapet, 1734. Med sin bakgrundshistoria där gråkoltarna röjt väg för dess tillkomst, blev den församlingen ett triumferande bevis på att levande kristendom inte kan kvävas genom begränsande religions, yttrande- och tryckfrihetslagar.

Det var huvudsakligen *Carl Michael von Strokirch* som undervisade gruppen. Strokirch var av fin och förmögen släkt. Sedan han gått genom en and-

I bottenvåningen av detta hus, Mommas hus, på Söder i Stockholm, grundades den första friförsamlingen i Sverige 1734. Huset ingår nu i Mariafastigheten.

lig kris och blivit omvänd, avbröt han en lockande militär bana vid 24 års ålder och satsade sedan all sin tid och sina resurser på den andliga verksamheten i huvudstaden.

Trots de hårda provningar gruppen rönt i samband med att "gråkoltarna" bröts ner av sina umbäranden i fängelsehållorna, verkade man ivrigt för att hitta möjligheter till ett sant församlingsliv.

Strokirch utvecklade en plan, som tagit form när han följt "gråkoltarnas" öde. Enda möjligheten för trossyskonen i Stockholm att undgå myndigheternas ingripanden, var att bilda en enda stor familj. Familjen hade en viss rätt till gudsdyrkan genom husandakter. Nu beslöt man alltså att flytta samman i Mommas hus, där den väl besuttna Strokirch av husets ägare fick hyra hela första våningen.

Gruppen kom att bestå av femton personer. Sex av dem kom från prästhem. Sju av dem var mycket sjukliga, men under tiden i syskongemenskapen återvann de hälsan.

Snart sällade sig också den förut nämnde gråkoltan och studenten Sven Rosén till gruppen. Han kom att bli en ledargestalt, och tillsammans med Strokirch hade han hand om undervisningen i gruppen, medan de övriga arbetade för deras försörjning.

Det var mycket djärvt att mitt under pågående, hård rannsakan med gråkoltarna och hetsiga strider om religionslagstiftningen i riksdagen, bilda en fri församling, utanför statskyrkomonopolet.

Församlingen hade som motto Psalm 133: *"Huru ljuvligt är det icke att bo endrättigt tillsammans..."*

Några främmande människor fick inte komma på deras sammankomster, eftersom det var i lag strängt förbjudet. Men den inre gemenskapen blev dess starkare. I sina samlingar praktiserade man principen som Paulus anmodade i 1 Kor. 14:26: *"När ni kommer samman har var och en av eder något särskilt..."*

Förunderligt nog fick församlingen verka relativt ostört i nästan två år. Att Strokirch hade fin börd, åtnjöt gott anseende och hade stor andlig pondus och auktoritet är nog ett betydande skäl.

När myndigheterna krävde in redovisning för gruppens förhållande i huset,

presenterade Strokirch i en skrivelse hela menigheten, där var och en avgav sin personliga bekännelse.

Mycket frimodigt deklarerade de att de ville tjäna Gud, att de förtrostat på honom för sin försörjning. Och Strokirch avslutade:

"Ovannämnda 10 personer göra således ett kosthåll eller matlag tillsammans, så länge Gud behagar och var och en finner det vara den Högstes vilja att här vistas. Dock anses ingen ibland oss för husbonde eller matmor, ej heller dräng eller piga, utan vi söka inbördes för Guds skull tjäna varandra och vår nästa oförskyllt, som Kristus har tjänat oss."

Här motiverades församlingsbildandet, och även att sammanslutningen hade rätt att existera enligt rikets lag. Konventikelplakatet var ej tillämpligt, liksom på gråkoltarna några år tidigare. Men denna grupp hade en stark, inflytelserik och beläst ledare, som kunde formulera sig inför myndigheterna. Därför kunde gruppen leva relativt ostört i två års tid, mitt under den svåraste tiden av religions- och åsiktsförtryck i Sverige.

De olika myndigheterna som berördes av den förment brottsliga verksamheten, bollade ovilligt ärendet mellan sig, för att komma undan en besvärlig situation. Först 1740 kallades gruppen till Svea Hovrätt för att gå i svaromål.

Talande tystnad

Utrymmet tillåter oss inte nu fördjupa oss i denna fascinerande skildring om dem som med livet som insats röjde väg för frigörelse från religiöst förtryck och klasskillnader.

Det är betecknande att information om denna oerhörda kamp för mänskliga fri- och rättigheter, måste vi till största delen skaffa från rättegångsprotokoll. Historieböcker och kulturskildringar förbigår dem med en talande tystnad.

De som röjde väg för den rätt vi idag åtnjuter att fritt utöva vår religion i tal,

Natan Odenvik har genom outtröttlig källforskning i sina böcker gett en gedigen skildring av väckelsepijonjärerna i vårt land. Hans bok om gråkoltarna kom ut på Filadelfiaförlaget 1936.

skrift och samlingar, har knappt blivit omnämnda i landets historieböcker och kulturanalyser.

Mommas hus på Söder finns fortfarande kvar, kulturmärkt. Det har varit föremål för forskning och det finns redogörelser om vad som där förhållits; allt ifrån Bellman till bryggeri. När exempelvis Mommas hus presenterades i en historisk sammanställning i samband med Mariafastigheternas 100-årsjubileum, berättas om den anrika fastigheten som uppfördes 1668 och om vilka som varit ägare, vad den kostat, hur man byggt till, odlat trädgård, haft väveri, tobaksindustri, osv.

Men att en grupp frihetsälskande pionjärer där grundade en fri församling, i trots mot den fruktansvärda, totalitära bastarden statskyrkans hätska jakt på alla som vågade trotsa dess åsiktsförtryck, finns inte omnämnt med en rad. Och varför skulle kulturforskarna märka och nämna något sådant? Det som är fött ovaneft, har ingen plats i denna världen.

Det är kanske, trots allt, bästa betyget för kvaliteten på den kamp som fördes av religionsfrihetens vägröjare i Stockholm.

Evangelium i tal och ton!

Kassetter från sommarkonferensen '98

Lö 980718

□ 19.00 Väckelsemöte. Berno Widén, Tage&Gunnar Nilsson, Doris Diaz, Belkys Rodriguez, Kjell Roos (2 band)

Sö 980719

□ 11.00 Trogen den himmelska synen. Jan Egil Hafsaahl

□ 15.00 Missionsmöte. Ulla Näsholm, Stina Fridolfsson, Doris Diaz, Belkys Rodriguez

□ 19.00 Väckelsemöte. Tage&Gunnar Nilsson, m fl (2 band)

Må 980720

□ 11.00 Rätt perspektiv.. Arne Imsen (2 band)

□ 15.00 Hängiven Jesus. A Imsen

□ 19.00 Väckelsemöte. Arne Imsen, Kjell Roos. (2 band)

Ti 980721

□ 11.00 Sodomsanden. A Imsen

□ 15.00 Hemundervisning. J E Hafsaahl

□ 19.00 Väckelsemöte. Stefan Dahlberg, norska ungdomar, J E Hafsaahl, A Imsen (2 band)

On 980722

□ 11.00 Församlingen i funktion. Arne Imsen

□ 15.00 Den helige Andes kraft. Folke Jacobson

□ 19.00 Väckelsemöte. Arne Imsen, Roger Lindroos, Mikael Edberg, Irina, Ivar Jonsson, Gunno Anderson (2 band)

To 980723

□ 11.00 Det som var från begynnelsen. Arne Imsen

□ 15.00 "Kosmos". Gunno Anderson.

□ 19.00 Väckelsemöte. Folke Jacobson, Arne Imsen, m.fl. (2 band)

Fre 980724

□ 11.00 Jesu tillkommelse. Tage Nilsson (2 band)

□ 15.00 Missionsmöte. Arne Imsen

□ 19.00 Väckelsemöte. Gunno Anderson, Arne Imsen, m fl (2 band)

Lö 980725

□ 11.00 Församlingen är av himlen. Arne Imsen (2 band)

□ 15.00 Förlossningskampen. Arne Imsen.

□ 19.00 Väckelsemöte. Gunno Anderson, Arne Imsen, m fl (2 band)

Sö 980726

□ 11.00 En ny och levande väg. Arne Imsen. (2 band)

□ 18.00 Väckelsemöte. Arne Imsen, Folke Jacobson, m fl vittnen.

Vad är Katolska kyrkan?

Radioprogram. Arne Imsen, m. fl.

□ **Del 1:** Satans djupheter, Skökan, Antikrist, Babylon

□ **Del 2:** Katolicismen som tidsfenomen.

□ **Del 3:** Religionsfrihet, islam, katolicism, nazism, avlat.

Bidragsmiljoner till döds!

Radioprogram. Arne Imsen, m. fl.

□ **Del 1**

□ **Del 2**

□ **Del 3**

Vart leder EU?

□ Bibelstudium. Arne Imsen

Sång & musik

Live-inspelad församlingssång från 70- och 80-talet

□ "JESUS KOMMER"

□ "ANDEN HAR SÄNT OSS BUD"

□ "O DU GUDS KÄRE SON"

□ "DET GAMLA EVANGELIET"

Live-inspelningar under 90-talet

□ "JESUS FÖRLÖSTE MIN SJÄL"

□ "VI SKA SE HONOM PÅ SKYARNA"

Varje kassett endast 10:- +porto

(självkostnadspris, OBS! vissa möten är 2 kassetter)

Beställes från:

Bällsta Media Center,

Box 201 34, 161 02 BROMMA,

Tel: 08-98 56 83, fax: 08-98 21 39

1998

**"Låt
Kristi Ord
rikligen
bo ibland er!"**

♦ BIBELSTUDIER
♦ VÄCKELSEMÖTEN
♦ RADIOPROGRAM

Vill Du ha genuina inspelningar från Maranatafolkets missionscenter varje månad direkt hem till dig?

Du kanske är hindrad av geografiska eller andra omständigheter att vara med i mötena. Därför vill vi på detta sätt hjälpa dig att ändå få ta del av undervisning, sång och vittnesbörd!

✓ **JA!** Jag vill gärna ha månadens kassett hemskickad och betalar endast kassett- och portokostnad (10kr / kassett + porto).

Jag betalar via postgiro 495 46 24 -5

Namn:.....

Adress:.....

Postadr:.....

Sänd till följande adress eller ring:

Bällsta Media Center

Box 201 34

161 02 BROMMA

Tel: 08-98 56 83, Fax: 08-98 21 39

Välkommen till fyra intensiva bibelveckor på Bällsta!

Med inledning lördagkvällen den 3 oktober kommer vi att varje dag samlas till tre bibelstudier. Vi kommer att knyta an till och fortsätta ta upp de frågor som lyftes fram inför sommarkonferensen:

- Varför är det så tyst om Jesu tillkommelse bland Guds folk?
- Har partipolitiken skadat församlingarna?
- Har subventionerna gjort församlingarna vanmäktiga i sitt beroende av statsmakten?
- Vilken betydelse har ekumeniken haft för likriktning och modernism?
- Är det fel påstå att gudstjänstlivets utarmning och katalisering är påtagliga kännetecken för kristenheten i vårt land?

Sista veckan kommer skolsituationen att behandlas under några temamöten. Den nya krisstödsutredningen, lagförslag och den nya lagen i Norge penetreras. Arne Imsen, Jan Egil Hafsahl samt Pilgrimsskolans föräldrar och lärare medverkar.

Välkommen med vidare förfrågningar och anmälan, tel 08-98 56 83.

VAD VET ...

Forts från sid 25

Vi hade alltså en angelägen fråga till DN:s korrespondenter i EU-länderna. Vad hade de läst, hört och sett i sina respektive länder och vad visste de om behandlingen av och förhållandena för de grupper av kristna och icke-kristna troende, som man valt att kalla sekter.

Clas Barkman, som bl.a. bevakar Frankrike och EU, hade över huvud taget inget att säga om situationen i Frankrike, men sa att man hade haft frågan om sekter uppe i EU. Där hade man lämnat den utan avseende, då

man inte lyckades med att definiera begreppet sekt.

Mats Holmberg från Bryssel deklarerade att han inte visste någonting om sekter i Belgien. Tomas Hall från Berlin begränsade sig till att tala en del om scientologernas situation i Tyskland. Beträffande andra sekter kände han inte till något.

Ingrid Jägerhorn, chef för utrikesredaktionen, föreslog att frågan om sekter skulle tas som ett ämne till journalistiska uppslag.

I pausen efter mötet, sa Mats Holmberg i Bryssel till oss direkt, att han noggrant följer med i den belgiska pres-

sen och han har aldrig sett en rad om sekter.

EU-stationerade reportern Ingrid Hedström vände sig direkt till oss och undrade vad vi fått all vår information ifrån. Den har vi fått i svensk och utländsk press och via internet. Dessutom genom Midnattsropets egna kontakter ute i Europa.

Men DN:s reportrar vet ingenting. Nog är det anmärkningsvärt. Och nog har Midnattsropet ett stort informationsansvar för att människor ska kunna förbereda sig för tider som enligt det profetiska ordet i Bibeln med nödvändighet måste komma.

Midnatts ROPET

MARANATA
-Du vår Herre
KOM!

HÄROLD FÖR ANDLIG VÄCKELSE OCH FRI MISSION

Åter har du ett nytt nummer av tidningen Midnattsropet i din hand. Denna gång utökad med fyra sidor. Det var omöjligt att få plats med allt vi ville förmedla annars. Genom många hälsningar från läsekretsen, förstår vi att tidningen fyller en mycket viktig funktion. På nytt återger vi här vad Arne Imsen skrev till läsekretsen förra året:

Principen: "I haven fått för intet, så given ock för intet" måste hållas högt och obefläckad. Tidningens finansiering ska inte ske på något annat sätt än församlingens övriga verksamhet. Därför måste dess bärarlag vara förebedjare och offrare, utan ett kommersiellt avgiftssystem!

Genom uthållig förbön, offer och träget arbete, redigeras, trycks och distribueras Midnattsropet - så skapar vi nästa nummer av tidningen, tillsammans!

Genom den gäva medföljande postgiroavi förmedlar, kan vi förnya förrådet av papper och plåtar och underhålla vår lilla och delvis åldriga maskinpark, som vi sätter så stort värde på samt finansiera bekymmersamt höga portokostnader.

Så fort vi når fram till det uppsatta målet, får du nästa nummer av Midnattsropet. Periodiciteten bestämmer vi på så sätt tillsammans! Vårt trosmål är att Midnattsropet skall nå sina läsare lika punktligt som församlingens närradioprogram!

Välkommen som skapande och förmedlande medarbetare och läsare! *Vi behöver varandra...*

A. I.

JAG VILL BLI...

Forts fr sid 3

de jag inte acceptera arbetet som man erbjöd mig.

-Jag skulle få en väldigt bra lön, men villkoret var att jag skulle skriva under en massa dokument fulla med lögn. Jag kan inte arbeta på det här sättet, sa jag. Till saken hör att det var kristna människor som ville ge sken av att pengar gick behövande människor, medan det i själva verket var för deras egen vinnings skull som pengar samlades in. Du är dum, sa man till mig. Vill inte du ha det här arbetet är det många andra som med glädje tar det.

-Det svåra med advokatyrket, det är nästan ett måste att ljuga. Många studerar juridik fast de har andra yrken. Man gör det för att kunna hitta kryphål för olika verksamheter. Det har nu gått så långt att man har talat om att stänga advokatutbildningen en tid.

Vistelsen i Sverige och konferensen i sommar, vad har det betytt?

-För mig var det ett under att få komma hit. Jag var här 1989 och då var jag här i tre månader. Den här gången var det bara tjugo dagar, men jag tycker att jag hann så mycket mera den här

-Där jag bor finns många barn som behöver hjälp både med undervisning och annat, säger Belkys. Som synes av denna bild...

gången. Utflykter, båtturer, vi togs om hand på ett fantastiskt sätt.

-Konferensen betydde oerhört mycket för mig. Först och främst förkunnelser, men också att träffa gamla och nya vänner var värdefullt. Det var Guds omsorg om mig att jag fick komma hit och jag fick också se hur allt lades till-

rätta på ett nästan obegripligt sätt.

Ett exempel kan nämnas på hur allt föll på plats. För ungefär fyra år sedan hade Belkys ett arbete en tid som hon aldrig fick någon lön för. Så kan det vara i Dominikanska Republiken och är inte särskilt anmärkningsvärt. Man får vänta på sin lön, tills det finns möjlighet att betala. Belkys gjorde en del ansträngningar för att få pengarna hon hade rätt till, men förgäves. Fyra år senare just i samband med resan till Sverige betalades pengarna ut. Det kom väl till pass, det var många saker som skulle lösas i samband med resan. Det gjorde det också möjligt att ta med sonen till Sverige.

För närvarande tar Belkys en del arbete hon får via kontakter. Vad framtiden för med sig är inte helt klart. Det viktigaste är att med vad hon gör få tjäna Gud. Där har arbetet bland barnen högsta prioritet. Det är ju många barn som har hälsoproblem och det har Belkys konfronterats med då hon varit med i de mottagningar som gjorts i olika områden. Hon har sett behoven och vet att barnen är de mest utsatta.

Genom att Maranataförsamlingen i Stockholm ger resurser till arbetet är det möjligt att gå vidare och göra ytterligare insatser. MR återkommer med rapporter i denna angelägna sak!

HUR KOM FISKEN...

Forts fr sid 21

deras data, men efter att ha provat det hela och undersökt alla möjligheter säger hon nu, efter ett år av analys, sig vara så gott som 100 procent säker på att resultaten håller, och att evolutionen inte kan ha gått till som man förut trott.

Så här uttalade sig berörda vetenskapers representanter om lundaforskarnas arbete:

Lars Verdelin som är paleontolog, dvs expert på fossiler vid Naturhistoriska Riksmuseet.

"Det förändrar ju en hel del av de gängse föreställningar om hur evolutionen av de fyrfotadjurens kan ha gått till."

"Det kommer nog som en väldigt stor överraskning för de allra flesta zoologer och paleontologer att de molekylära data så entydigt tyder på att ben-

fiskarna inte har något med fyrfotadjurens ursprung att göra"

Malte Andersson, professor i ekologisk zoologi vid Göteborgs Universitet blev lika överrumplad:

"Vad det stamträd åstadkommer som de presenterar det är att dom eliminerar de gamla sambanden som fanns, men vad fyrfotadjurens kommer ifrån det är en öppen fråga, förefaller det mig. Man kan ju spekulera i att det funnits tidigare linjer som man inte har några spår av, men hur stamträdet kommer att omformas det förefaller mej vara en spännande öppen fråga idag."

Reportern, Martin Widman:

"Resultaten som lundaforskarna med Ann-Sofie Rasmussen i spetsen presenterade beskriver utvecklingsbiologer som revolutionerande, vissa uttrycker kritik: 'Det lämnar mig mållös och det verkade vid första anblicken inte värt

att reflektera över', skriver en forskare i en kommentar till artikeln. Men han har fått anledning till att tänka om, och det som gör lundaforskarnas resultat så starkt är att de har ett så stort genetiskt material att utgå ifrån."

Programledaren avslutade inslaget med den förmodan att vi nog lär få höra mer om det här framöver.

Det skall bli spännande att se om de nya rönen på vårt ursprung skall komma att få det gensvar som de nog säkerligen förtjänar i de media som svarar för att upplysa vårt folk i naturvetenskapliga frågor. Skall skolornas läroböcker nu komma att skrivas om. Skall utställningsmaterial vid institutioner typ Naturhistoriska Riksmuseet skrotas, för att ersättas med något i samklang med de nya rönen? Eller, kommer man som så ofta förr att försöka att förbigå de för det evolutions-trodominerade etablissemangen så obekväma resultaten med tystnad.

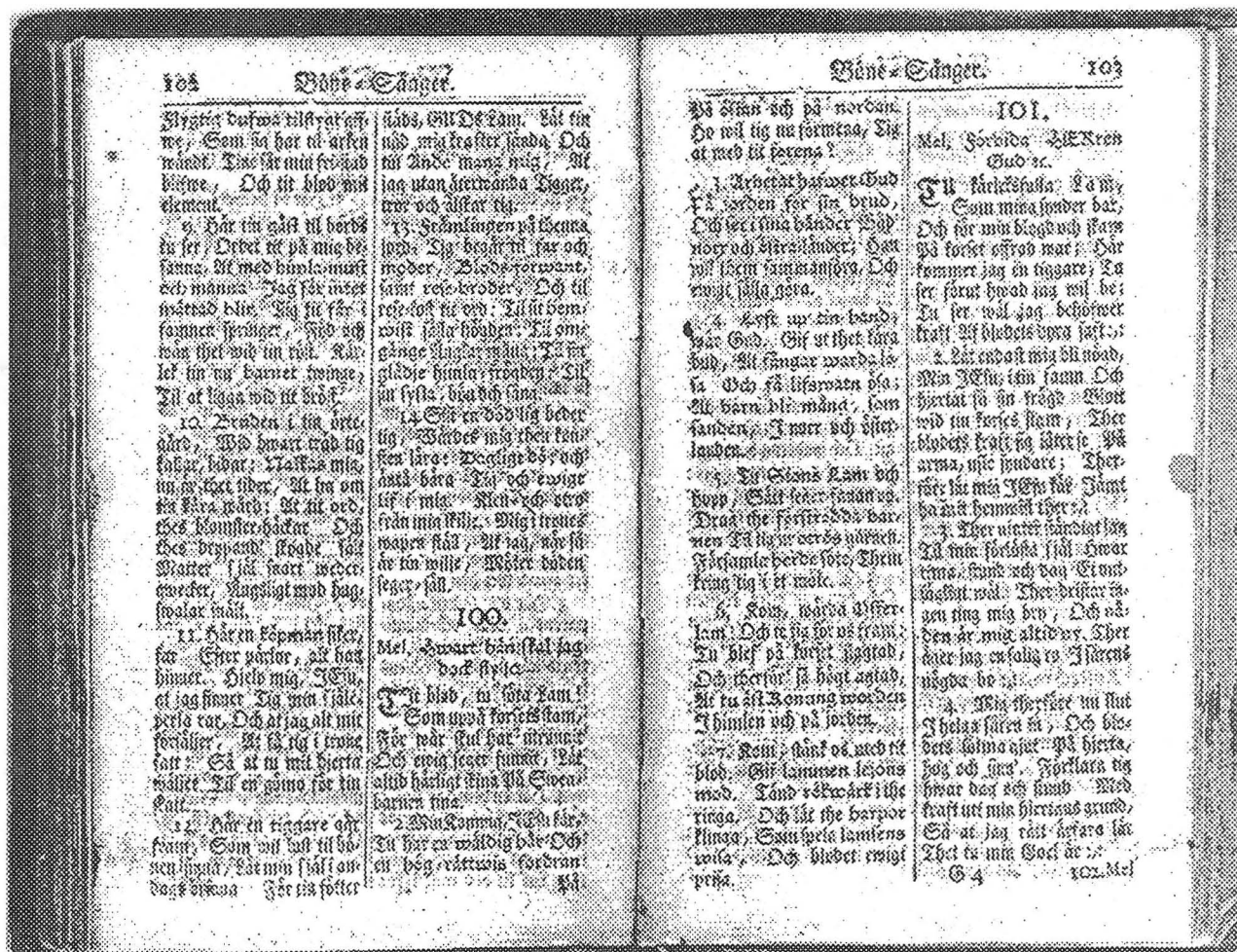
Vårt lands första missionssång

Sven Rosén, som är nämnd i artikeln om religionsfrihetens vägröjare i detta nummer av MR, kände tidigt en gudomlig kallelse att gå ut som hednamissionär till Kina. Det var något mycket ovanligt under den monopolistiska statskyrkans förtryck, och, som Linderholm skriver "Utan tvivel är Rosén den förste svensk, som känt sig kallad att bli hednamissionär".

Sven Rosén kom aldrig till Kina, men han blev banbrytare för den första friförsamlingen enligt urkristen

mönsterbild i Sverige. Och när han sedan drevs i landsflykt, kom han att färdas genom hela Europa som Herrens budbärare. Hans vädjan till regeringen om att få återvända till fosterlandet avlogs. Då sändes han av Brödräfsamlingen till Amerika, där han verkade till sin död.

Vår första svenska missionssång är författad av honom, och vi publicerar denna del av vårt genuina kulturarv här, både som facsimile ur "Sions Sång" från 1745, och med mera lättlästa latinska bokstäver.

1. Ditt blod, Guds dyra Lamm,
Som uppå korsets stam
För vår skull har utnunnit
Och evig seger funnit,
Du i vårt land och rike
Till domedag predike.

2. Min konung, Jesu kär!
Du har en väldig här,
Och en högrättvis fordran
På östan och på nordan.
Ho vill dig nu förmäna
Dig att med ditt förena?

3. Arbetat haver Gud
På jorden för sin brud,
Och ser i dina händer
Båd 'norr- och östanländer.
Han vill dem sammanföra
Och evigt sälla göra.

4. Lyft upp din hand, vår Gud,
Giv ut det kära bud.
Att fångar varda lösta
Och få livsvatten ösa;
Att barn bli mång som sanden
I norr- och östanlanden.

5. Du Sions Lamm och hopp,
Sätt segerfanan opp,
Drag de förstördda barnen
Till dig ur otrosgarnen.
Församla, herde söte,
Dem kring dig i ett möte!

6. Kom, värda Offerlamm!
och te dig för oss fram:
Du blev för oss föraktad
Och uppå korset slaktad;
Du äst vår konung vorden
I himlen och på jorden.

7. Kom, stänk oss med ditt blod,
Giv lammen lejons mod.
Tänd rökverk i de ringa
Och låt de harpor klinga,
Som spela Lamsens visa
Och blodet evigt prisa.

Guds folk är på resa

Nr 163 i Särilaregn

GUDS FOLK ÄR PÅ RESA

Text och musik: Torvid Pedersen

1. Guds folk är på re - sa e - mot him - me - lens land Vi
2. Vi sam - lar ej skat - ter un - der vand - ringen här, av
3. Fast re - san kan va - ra mö - do - sam mången gång, vi
4. Snart är vi vid må - let och vår re - sa är slut. Vi

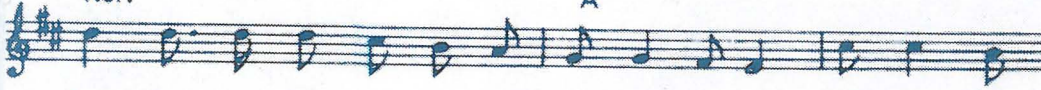

har ej på jor - den vårt hem. Vi vill in - te stanna el - ler
det som på fär - den vi ser. Ty allt får vi lämna intet
ger in - te upp ba - ra går. Ty snart är vi hemma i det
hem - ma i him - me - len är. Då gla - da vi är som höll i

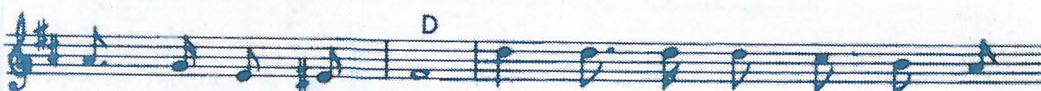

slå oss till ro Förr - än vi når vårt mål Jeru - sa - lem.
kan fö - ras med till him - len ut - av jordisk ri - ke - dom.
sol - lju - sa land, Där vi - la ut hos Fräl - saren vi får.
prövningen ut. När Je - sus vi får skåda som han är.

Kör:

Snart är vi hem - ma, fram mot må - let det går, Håll ba - ra

ut en li - ten tid. När vi är hem - ma se - ger

kransen vi får, All kamp och strid är då för - bi.

Torvid Pedersen,
textförfattare och
kompositör, föddes
1927 i Lofoten,
Norge. 1956
flyttade familjen till
Oslo.

Där blev han frälst
i Maranataförsam -
lingen 1960, och
gick redan som
nyfrälst ut på fältet
som evangelist.

Samma år började
han skriva sånger.
Vidstående sång
kom till 1961. Han
berättar själv:

-Jag minns hur jag
fick denna sång.
Jag var på väg för
att hälsa på mina
föräldrar, och
medan jag gick, så
kom det för mig så
starkt att Guds folk
är på resa. Hela
sången kom så
fort och spontant.
Jag skrev ner den
omedelbart, och vi
sjöng den mycket i
församlingen.

Denne gudabenå -
dade sångförfatta -
re är fortfarande
aktiv i Maran Ata -
templet i Oslo.

Han har skrivit 28
sånger och flera av
dem har översatts
till olika språk. I vår
sångbok Särilaregn
finns 11 av dem
med.

Det himmelska
hoppet är grundton -
nen i dessa
genuina maranata -
sånger till enkla,
friska melodier. De
sjungs ofta och
med stor inspira -
tion i våra möten.